

F. t. l. vedr. energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Lovforslag nr. L 190. Fremsat den 3. april 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas- og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om tilskud til elproduktion (Ændret kraftvarmebeskatning, lettelser til erhvervslivet mm.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1 ændres tre steder »gas- og dieselolie« til: »gas- og dieselolie samt petroleum«.

2. § 4 a, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller nr. 8, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4 eller 7, indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.«

3. I § 4 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Selvstændige transportører, som på tankvogne transporterer gas- og dieselolie eller

petroleum på vegne af registrerede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder, der har opnået tilladelse til farvning efter bestemmelser fastsat i medfør af § 24, stk. 1, ved brug af farvningsudstyr, som er godkendt efter bestemmelser om godkendelse mv. af farvningsudstyr på tankvogne, fastsat i medfør af § 24, stk. 1, kan foretage farvning og mærkning af gas- og dieselolie på vegne af den registrerede oplagshaver eller farvningsvirksomhed ved overgangen til forbrug. Den registrerede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed hæfter for krav, som omfattes af §§ 28 og 29, og som opstår i forbindelse med transporten eller varens overgang til forbrug i umiddelbar tilslutning til transportens afslutning. Lovens bestemmelser om regnskab og kontrol finder, tillige med regnskabs- og kontrolbestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 24, stk. 1, anvendelse på den selvstændige transportør.«

4. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det sam-

lede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder der følgende:

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmemforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmemforsyningen og de kontraktmæssige

forhold vedrørende elektricitets- og varmemfremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule
GJ = gigajoule.◀

5. I § 11, stk. 8, indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

6. § 22 affattes således:

»§ 22. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjet ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.«

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse eller –godtgørelse af varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattes af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte pri-

ser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.

- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmemfrestillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skatemyndigheder.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.«

2. I § 10, stk. 8, indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

3. § 31, stk. 5, ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 22 i lov

nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, affattes således:

»§ 7. Fritaget for afgift er endvidere varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.

- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrullet kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinerigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t

Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³
MJ = megajoule	
GJ = gigajoule	

2. I § 8, stk. 7, indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

§ 4

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bortset fra elselskabers eget forbrug af elektricitet, der direkte kan henføres til fremstilling og distribution af elektricitet samt en andel af elselskabers eget forbrug af elektricitet anvendt til produktion af varme og elektricitet, der ikke kan henføres direkte til fremstilling og distribution af enten elektricitet eller varme, kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1. Ved beregningen af den andel af det eget forbrug af elektricitet, der ikke kan henføres direkte til fremstilling og distribution af enten elektricitet eller varme, anvendes den samme andel, som efter § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas.«

2. I § 7, stk. 4, indsættes som nr. 4:

4) afgiftspligtige varer, som anvendes til eget forbrug af el, anvendt direkte til elfremstilling i elselskaber, jf. § 5, stk. 2.«

3. I § 9, stk. 5, indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 6,00 kr. pr. gigajoule varme.«

4. I *bilaget* til loven indsættes i *nr. 11* som tredje pkt.: »Udover de i andet pkt. nævnte anvendelser, ydes der endvidere tilbagebetaling for elektricitet anvendt direkte til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralsk uld, samt de under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale.«.

5. *Bilaget* til loven *nr. 12* affattes således: »Der anvendes direkte til keramisk brænding, forudgående tørring af varer bestemt hertil, samt til fremstilling af porebeton.«.

6. I *bilaget* til loven *nr. 13* indsættes som 3. pkt.: »Desuden omfattes elektricitet anvendt direkte ved produktion af moler og bentonit for den del af forbruget, der ikke overstiger 60 kWh pr. ton færdigmateriale.«.

7. I *bilaget* til loven ændres i *nr. 20* »personskattelovens § 19 a, stk. 3« til: »aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3«.

§ 5

I lov om afgift af svovl, jf. lovebekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *nr. 14*, affattes således:

»14) Halm, træpiller med svovlholdigt bindemiddel, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.«.

2. § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t.
2) Halm	23 kr. pr. t.
3) Affald	9 kr. pr. t.«.

3. § 2, *stk. 4*, ophæves. Stk. 5–7 bliver herefter stk. 4–6.

4. § 6, *stk. 4* affattes således:

»Stk. 4. For registrerede virksomheder, der betaler afgift efter bestemmelserne i § 2, stk. 3, opgøres den afgiftspligtige mængde af varer nævnt i § 1, nr. 14, som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden.«

5. § 9, *stk. 6*, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7 og halm og træpiller med

svovlholdigt bindemiddel, som nævnt i § 1, nr. 14, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrønsning, binding af svovl i andre materialer mv., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for:

1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

- 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
- 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.

2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:

- 8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,
- 8 kr. pr. t for halm.«.

6. I § 33 indsættes efter stk. 6:

»Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraftvarmeværker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5–7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgæede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5–7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, ned sættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.«.

§ 6

I lov om tilskud til elproduktion, jf. lovebekendtgørelse nr. 768 af 6. oktober 1997, som ændret ved lov nr. 377 af 2. juni 1999 og ved § 2 i lov nr. 1277 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Ved et fjernvarmenet forstås i denne lov et fysisk selvstændigt kollektivt varmeforsyningsnet.

Stk. 2. Værker omfattet af denne lov skal bestå af et eller flere anlæg, der forsyner ét fjernvarmenet.

Stk. 3. Ved et barmarksværk forstås i denne lov et anlæg til produktion af varme eller kraftvarme, hvor varmen alene leveres til godkendte anlæg til fremføring af varmt vand eller damp, såfremt anlægget er etableret samtidig med etableringen af produktionsanlægget.»

2. § 2 a affattes således:

»§ 2 a. Der ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh til elproducenter for den mængde elektricitet, der fremstilles ved naturgasbaseret industriel kraftvarmeproduktion eller ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion.

Stk. 2. Ved udskiftning af eksisterende naturgas- eller affaldsbaserede industrielle kraftvarmeanlæg gives et tilskud på 2 øre pr. kWh.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 og 2 er betinget af, at produktionsudstyret ved idriftsættelsen er nyt.

Stk. 4. Tilskuddet til elproduktion som nævnt i stk. 1 udgør 10 øre pr. kWh for elektricitet, der fremstilles på decentrale affaldsbaserede kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktion på 3 MW eller derunder, og som enten er idriftsat inden den 1. januar 1997, eller hvor der inden denne dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraftvarme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelse af tilskuddet efter stk. 1-3.»

3. Efter § 2 a indsættes:

»§ 2 b. Naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder får tilskud på 8 øre pr. kWh til elproduktionen. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det tilskudsberettigede brændsel på 8 mill. kWh, fordelt efter følgende maksimumssatser: 1. kvartal 3 mill. kWh, 2. kvartal 1,6 mill. kWh, 3. kvartal 1 mill. kWh og 4. kvartal 2,4 mill. kWh.

Stk. 2. Decentrale kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktionen på 25 MW eller derunder, der forsynes med både biogas og naturgas, hvor der af det samlede brændselsforbrug regnet efter energiindhold for regnskabsåret 2000/2001 eller 2001 var mindst 10 procent naturgas, får tilskud på 8 øre pr. kWh. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det til-

skudsberettigede brændsel på 8 mill. kWh fordelt efter de i stk. 1 angivne maksimumssatser.

Stk. 3. Naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder, der omlægges deres forsyning til at kunne anvende både biogas og naturgas eller kun biogas, får støtte efter de i stk. 1 angivne kriterier.

Stk. 4. Elektricitet, der er fremstillet på barmarksværker, er undtaget fra den årlige tilskudsgrænse i stk. 1.

Stk. 5. Tilskud efter stk. 1-4 gives kun til værker og barmarksværker, som er idriftsat inden den 1. juli 2002, eller hvor der inden samme dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraftvarme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelsen af tilskuddet efter stk. 1-5.»

4. § 3 a, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* For et industrielt kraftvarmeværk, der leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, ydes tilskuddet til den del af det industrielle kraftvarmeværks elproduktion, der kan henføres til varmeproduktion til det kollektive varmeforsyningsanlæg, efter samme kriterier som i § 2 b, stk. 1-5.»

5. I § 3 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »som der er ydet tilskud til efter § 2 a, stk. 1.« til: »som er fremstillet ved naturgasbaseret decentral kraftvarmeproduktion.«

6. § 3 d. affattes således:

»§ 3 d. Tilskud til elproducenter ydes til den producerede mængde elektricitet målt ved det kollektive elforsyningsnet. Hvis elektriciteten ikke måles ved det kollektive elforsyningsnet, ydes tilskuddet til den producerede mængde elektricitet fratrukket dels et beregnet nettab fra produktionsstedet til det kollektive elforsyningsnet, og dels det nødvendige egetforbrug i forbindelse med elproduktionen. Registreringen foretages af netvirksomheden.

Stk. 2. Netvirksomhedernes udbetaling af tilskud efter stk. 1 foretages i overensstemmelse med § 4.»

7. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Økonomi- og erhvervsministeren kan pålægge elproducenterne at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendi-

ge for varetagelsen af de i loven nævnte opgaver.»

§ 7

Loven træder i kraft 1. juli 2002, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 4, nr. 4 - 6, herunder at loven har virkning fra 1. juli 2002.

Stk. 3. Lovens § 6, nr. 6, træder i kraft den 1. juli 2001. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 6, nr. 1-5 og 7. Ministeren kan fastsætte, at dele af § 5 træder i kraft for andre dele af § 6.

Stk. 4. For elektricitet, der fremstilles i perioden fra den 1. juli 2002 til det ikrafttrædelsestidspunkt, der fastsættes i henhold til stk. 3, og hvortil der efter de hidtil gældende regler ydes større tilskud end efter denne lov, sker udbetaling af tilskuddet med forbehold for, at forskelsbeløbet skal tilbagebetales efter denne lovs ikrafttræden. Tilskud, der for den samme periode ydes for elproduktion, hvortil der ydes tilskud efter gældende regler, men ikke efter denne lov, udbetales med forbehold for, at tilskuddet skal tilbagebetales efter denne lovs ikrafttræden. Tilskud, der for den samme periode ydes for elproduktion, hvortil der efter de hidtil gældende regler ydes et mindre tilskud end efter denne lov, udbetales manglende tilskud efter denne lovs ikrafttræden.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling af tilskud som nævnt i stk. 4. Der kan

i den forbindelse fastsættes regler, der fraviger lovens § 6. Det kan fastsættes, at tilskud, der skal tilbagebetales, kan modregnes i fremtidigt tilskud.

Stk. 6. Fra den 1. januar 2001 til den 1. juli 2002 kan der ydes tilskud til den producerede mængde elektricitet målt ved det kollektive elforsyningsnet, som elproducenter omfattet af § 8 a i elforsyningsloven har målt. Ydelsen af tilskuddet er betinget af, at elproducenterne kan dokumentere det tilskudsberettigede egetforbrug over for netvirksomhederne ved fakturarer, afregningsbilag eller lignende. Tilskuddet ydes kun til den del af elproduktionen, som elproducenterne ikke allerede har modtaget tilskud for. Netvirksomhedernes udbetaling af tilskud efter stk. 1 foretages i overensstemmelse med § 4.

Stk. 7. Loven finder anvendelse for afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medbringes fra udlandet.

Stk. 8. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdelen af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med dette lovforslag gennemføres forbedrede vilkår for decentral kraftvarme.

Afgifterne for decentral kraftvarme foreslås reduceret med typisk 25-30 pct. Afgiftsbelastningen for typiske decentrale værker bringes herved på niveau med afgiftsbelastningen for typiske centrale kraftvarmeværker. Afgiftslettelsen for decentral kraftvarme overstiger i alle tilfælde den reduktion i elproduktionstilskuddet, der samtidig foreslås. Elproduktionstilskuddet reduceres med 7 øre/kWh for de største decentrale værker, men alene med 2 øre/kWh for de mindste værker samt barmarksværkerne. For mellemstore værker reduceres elproduktionstilskuddet gennem, at der fastsættes et loft over, hvor mange kroner, hvert værk kan få. Som udgangspunkt sker der ingen ændringer i elproduktionstilskuddet til industriel kraftvarme eller affaldsbaseret kraftvarmeproduktion, dog reduceres tilskuddet til udskiftning af ekeisterende anlæg fra 7 øre til 2 øre.

Netto er der ingen værker, der får højere varmepreiser og hovedparten af værkerne vil kunne sænke varmepreiserne, mest de små.

For de små værker og barmarksværkerne vil prisen for opvarmning af et typisk parcelhus blive reduceret med ca. 1.500 kr. inklusive moms. I gennemsnit reduceres opvarmningsomkostningerne for et typisk parcelhus med 500 kr./år.

Lovforslaget indeholder herudover visse tekniske ændringer af lempende art, herunder reduktion af afgiften på spildvarme i virksomheder med kraftvarme og en reduktion af svovlafgiftsbelastningen for visse biobrændsler. Endvidere foreslås visse lempelser af industriens CO₂-afgift ved udvidelse af proceslisten.

Lovforslagets indhold

Dette lovforslag indeholder følgende elementer:

Forbedring af vilkårene for decentral kraftvarme:

- Reduktion af den del af decentrale kraftvarmeværkernes brændselsforbrug, hvoraf der skal betales afgift med omkring 30 pct.

- Reduktion af elproduktionstilskuddet til naturgas-fyrede decentrale kraftvarmeværker.
- Reduktion af afgiften på spildvarme i virksomheder med eget kraftvarmeværk.

Justering af svovlafgiften:

- Afgiftsfritagelse for rene træprodukter i form af træ, træflis og skovflis
- Indførelse af standardfradrag ved svovlbinding i forbindelse med afbrænding af biobrændsler mv.
- Justering af afgiftssatserne for biobrændsler.
- Indførsel af bundfradrag for svovlafgift for virksomheder, der omfattes af CO₂-afgiftslovens regler for tung proces, men som ikke selv er registreret efter svovlafgiftsloven.

Lempelse af industriens betaling af CO₂-afgifter:

- Udstrækningen af tung proces udvides og nye processer tilføjes proceslisten.

Omlægning af kraftvarmebeskatningen

Ændret fordeling af el og varme

I dette lovforslag foreslås forbedrede vilkår for decentral kraftvarme.

Afgiftslovgivningen er indrettet bla. med henblik på at skabe mulighed for handel med elektricitet over grænserne. Afgifter indregnet i selve produktionsprisen for en vare kan ikke afløstes ved eksport med mindre afgiften kan opgøres entydigt. Dette indebærer, at elektricitet beskattes ved at pålægge en afgift på forbruget af elektricitet målt i kWh. Modsat betales ikke afgift af de brændsler, der anvendes til fremstillingen af elektricitet.

Ved fremstillingen af varme beskattes derimod forbruget af brændsel til fremstillingen af varmen.

Når elektricitet og varme produceres i kombination opstår der derfor et afgiftsteknisk problem med fordelingen af henholdsvis afgiftsfrit brændsel til elproduktionen og afgiftspligtigt brændsel til varmeproduktionen.

Dette tekniske spørgsmål er blevet løst på én måde for centrale kraftvarmeværker, men på en anden måde for decentrale kraftvarmeværker.

Forskellene i regelsættene gør, at decentrale værker betaler væsentlig mere i afgift end centrale værker. Det er der helt eller delvist rådet bod på ved, at decentrale værker i modsætning til centrale værker får et elproduktionstilskud. Efter elproduktionstilskud er nettoafgiftsbelastningen pr. produceret varmenhed i decentrale kraftvarmeværker fortsat noget højere end for typiske centrale værker.

Ved dette forslag reduceres afgiftsbelastningen pr. produceret varmenhed for decentrale værker til samme niveau som gælder for typiske centrale kraftvarmeværker, og samtidig reduceres elproduktionstilskuddet.

De nye regler for afgifterne på decentral kraftvarme foreslås generelt at få virkning fra 1. juli 2002.

Efter de nuværende afgiftsregler kan decentrale kraftvarmeværker vælge at betale afgift efter tre metoder.

Den metode, som de fleste gasfyrede værker bruger, tager udgangspunkt i aftalen mellem værket og gasleverandøren. Gas anvendt til elfremstilling har en anden pris end gas til varmfremstilling. I kontrakterne er det beskrevet, hvordan man fordeler den samlede brændselsmængde på gas til el og gas til varme.

Efter afgiftsreglerne kan samme fordeling anvendes ved beregning af afgifterne, idet der dog højst kan henregnes en mængde gas til elfremstilling svarende til elleverancen delt med 0,835. Denne såkaldte e-faktor på 0,835 er den normalt gældende i gaskontrakterne.

Efter forslaget vil værkerne fortsat kunne bruge denne metode, men ved anvendelse af en e-faktor på 0,65.

Nedsættelse af e-faktoren vil medføre en lempelse jf. følgende eksempel.

Eksempel 1: Lovforslagets effekt pr. 100 enheder brændselsforbrug

Samlet brændselsforbrug	100
Varmeproduktion	50
Elproduktion	38

Ved anvendelse af e-faktor 0,835 vil 45,5 (elproduktion på 38 delt med 0,835) brændsel være afgiftsfri, mens der skal betales afgift af 54,5 brændsel (samlet forbrug på 100 fratrukket 45,5)

Ved anvendelse af e-faktor 0,65 vil 58,5 (38/0,65) brændsel blive afgiftsfri, mens der skal betales afgift af 41,5 brændsel. I eksemplet reduceres afgiftsbelastningen således med 13 brændsel ved at bruge e-faktor 0,65 i stedet for e-faktor 0,835.

Efter de gældende regler kan værkerne også bruge en e-faktor på 0,9 (kan være aktuel for værker med afvigende gaskontrakter og for ikke naturgasværker) samt den såkaldte pro-rata-regel.

Efter pro-rata-reglen fordeles brændselsmængden til el og varme i samme forhold som produktionen af el og varme. I eksemplet ovenfor udgjorde varmeproduktionen 56,8 pct. (38 delt med summen af 38 og 50) og der er derfor afgift af 56,8 brændsel, hvis pro-rata-metoden anvendes).

Såvel pro-rata- som $e = 0,9$ -metoden foreslås afskaffet og erstattet af en anden metode.

Efter den anden metode vil der for hver 1 GJ varme, der fremstilles på værket skulle betales afgift af 0,8 GJ brændsel. I eksemplet skal der således betales afgift af 40 brændsel (50 varme gange med 0,8) mens resten af

brændslet - 60 GJ - er afgiftsfrit. Denne metode kaldes også varmeverkningsgradsmetoden med $v = 1,25$ ($1/0,8 = 1,25$)

Kraftvarmeværkerne vil få valgfrihed mellem at anvende de to metoder - $v = 1,25$ og $e = 0,65$ for et år ad gangen.

Elproduktionstilskud

For naturgas- eller affaldsbaserede industrielle kraftvarmeanlæg foreslås, at hvis et værk udskifter et anlæg - eksempelvis ved at installere en ny motor - vil værket få et elproduktionstilskud på 2 øre pr. kWh. i 6 eller 8 år.

Baggrunden for reduktionen af tilskuddet fra 7 til 2 øre i forbindelse med udskiftningen af kraftvarmeanlægget er, at anlægsinvesteringen udgør en mindre

omkostning end ved at etablere et helt nyt kraftvarmeanlæg.

Efter de gældende regler er elproduktionstilskuddet for decentrale naturgasfyrede værker på 7 øre/kWh el. Der gives dog et tillæg på 3 øre/kWh oven i de 7 øre/kWh til barmarksværker og til små kraftvarmeværker med en elkapacitet på højst 3 MW.

Efter forslaget bortfalder tilskuddet på 7 øre/kWh, mens tillægget på de 3 øre udvides til 8 øre/kWh, samtidig med at kredsen af værker og reglerne for at få tillægget ændres.

Afgiftslettelsen ved at gå fra $e = 0,835$ til $e = 0,65$ svarer nøje til virkningen af en reduktion af elproduktionstilskuddet på 7 øre/kWh.

Nettovirkningen af forslaget for de værker, der vil bruge $e = 0,65$ metoden, er således ændringen i tillægget til elproduktionstilskuddet. Da tillægget øges, vil alle, der får tillægget, vinde.

For de værker, der vælger $v = 1,25$ -metoden, vil også værker, der ikke vil få tillægget, opnå en gevinst.

Som nævnt ydes tillægget efter de gældende regler til barmarksværkerne. Efter forslaget vil tillægget, der nu forhøjes med 5 øre/kWh til 8 øre/kWh, også fremover blive givet til barmarksværkerne. Det foreslås at yde støtte på 8 øre pr. kWh til de decentrale kraftvarmeværker, der har en kombineret forsyning med naturgas og biogas. Støtten fastsættes efter samme kriterier som til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeanlæg og ydes ligeledes til naturgasbaserede decentrale værker, der omlægges deres forsyning til også at omfatte biogas.

Årsagen til at udstrække støtten til anlæg der anvender en kombination af naturgas og biogas, er ønsket om ikke at skabe en afledet negativ virkning for biogas. Biogasproducenter ville ellers blive ramt økonomisk af afgiftsforslaget.

Da afgiftsreduktionen var lig med eller større end bortfald af 7 øre/kWh i tilskud, og barmarksværkernes samlede tilskud alene reduceres med 2 øre/kWh, vil den samlede virkning af forslaget være, at værkerne mindst får en gevinst svarende til 5 øre/kWh el. Omkring halvdelen af værkerne vil få en yderligere gevinst, da afgiftsfaldet for dem var større end 7 øre/kWh.

Tillægget gives udover til barmarksværkerne også til små værker med en elkapacitet på højst 3 MW. Denne bundgrænse giver anledning til urimelige virkninger, idet værker lige over 3 MW mister hele tillægget. Det foreslås derfor at bundgrænsen forhøjes fra 3 MW til 25 MW. Der er ingen værker med en elkapacitet på mellem 20 og 30 MW.

Endelig foreslås det, at der indføres en overgrænse på 8 mill. kWh for, hvor stor en elproduktion, værkerne kan få tilskud til. Der vil således højst kunne gives et elproduktionstilskud på 640.000 kr. om året. Overgrænsen på 8 mill. kWh for hvor stor en elproduktion værkerne kan få tilskud til, omfatter ikke barmarksværker.

Virksomheder, der selv producerer kraftvarme, har med nettoprincippet i elforsyningsloven fået mulighed for at modregne deres miljøvenlige elproduktion i aftagepligten. Såfremt en virksomhed vælger nettoprincippet, er der kun behov for at afsætte den del af den miljøvenlige el, som virksomheden producerer ud over deres samlede elforbrug, som miljøvenlig el til fast høj afregningspris. Med udgangspunkt heri foreslås det, at elproducenterne får elproduktionstilskud til den mængde elektricitet, som netvirksomheden måler.

Reduktionen af elproduktionstilskuddet skal notificeres efter EU-reglerne om statsstøtte, hvorfor disse regler først træder i kraft ved Europa-Kommissionens godkendelse.

Afgift af processpildvarme

Virksomhederne betaler forskellig afgift af deres energiforbrug alt efter, om energien anvendes til rumvarme eller proces. For en række processer gælder det, at varmeleverancen skal have en vis kvalitet (f.eks. høj temperatur). Falder temperaturen i varmeleverancen efter brug i processen, kan restenergiindholdet ikke bruges videre til proces, men eventuelt til rumvarme. Efter de gældende regler vil en sådan varmeleverance, der både bruges til proces og rumvarme få den store afgiftsgodtgørelse til proces, men godtgørelsen vil blive reduceret med en forsigtig fastsat standardmængde brændsel pr. energienhed, der udnyttes til rumvarme. Denne standardmængde brændsel udgør den såkaldte afgift af processpildvarme, der dog ikke går til spilde for rumvarmeformål.

Da afgiftsbetalingen af varme fra decentrale kraftvarmeværker reduceres, foreslås det, at standardmængderne også reduceres, således at der fortsat i de fleste tilfælde er afgiftsmæssige incitamenter til at udnytte processpildvarme, uden at incitamentet til at reducere processpildvarmemængden også reduceres.

Ændring af proceslisten

I forbindelse med vedtagelsen af energipakken i 1995 blev det tilkendegivet, at der ville blive foretaget periodiske vurderinger, særligt af formuleringen af den såkaldte procesliste. Proceslisten skal på denne måde ikke ses som en endelig og fastlåst liste, men

som en liste, der løbende forbedres på baggrund af eksisterende erfaringer

I løbet af 2001 har Skatteministeriet foretaget en undersøgelse af behovet for yderligere ændringer eller justeringer i kuldioxidafgiftsloven, herunder især af proceslisten. Undersøgelsen har været baseret på dels en høringsrunde gennemført med erhvervslivets hovedorganisationer og dels på samarbejde med disse og enkelte virksomheder omkring konkret stillede forslag. Forslagene er blevet vurderet med baggrund i regeringens intentioner med energibeskatningen.

På baggrund af Skatteministeriets undersøgelse foreslås proceslisten ændret med 3 tilføjelser, vedrørende fremstillingen af henholdsvis isoleringsmateriale, porebeton og moler/bentonit:

Fremstilling af isoleringsmaterialer

Det foreslås, at proceslisten vedrørende fremstilling af isoleringsmaterialer ændres, jf. nr. 11 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, således at muligheden for opnåelse af refusion for tung proces for elektricitet udvides for visse typer isolationsmateriale.

Størstedelen af fremstillingen af isoleringsmaterialer opfylder kravene til energiintensitet for virksomheder på proceslisten med hensyn til energiforbrug i forhold til værditilvækst og omsætning. Denne fremstilling er dog i konkurrence med anden fremstilling af isoleringsmaterialer, som enten bevæger sig lige på grænsen for energiintensitetskriteriet eller under. Idet den energiintensive fremstilling indtager en dominerende rolle på markedet, og idet man samtidig ikke har ønsket at skabe konkurrenceforvridning i forhold til den ikke-energiintensive fremstilling, valgte man ved vedtagelsen af energipakken i 1995 at tilføje både den energiintensive og den ikke-energiintensive fremstilling til proceslisten. For at sikre en balance mellem kravet om på den ene side, at den ikke-energiintensive fremstilling ikke skulle opnå en nettofordel, og på den anden side at den energitunge fremstilling alligevel skulle tilgodeses, fik fremstillingen af isoleringsmaterialer dog kun begrænset adgang til refusion for tung proces for forbrug af elektricitet, jf. proceslistens nr. 11, andet pkt.

I forbindelse med Skatteministeriets undersøgelse af behovet for ændringer i formuleringen af proceslisten har det imidlertid vist sig, at der eksisterer en margin, indenfor hvilken den energiintensive fremstilling af isoleringsmaterialer kan lempes yderligere, samtidig med at der stadigvæk sikres mod konkurrenceforvridning i forhold til den ikke-intensive fremstilling. Da det er regeringens ønske, at tage hensyn til de

ikke-energiintensive erhvervs konkurrenceevne, foreslås det, at der tilføjes en udvidet mulighed for opnåelse af refusion for tung proces for elektricitet anvendt til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralsk uld, samt de i punkt nr. 11 under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale. Denne ændring forventes samlet set at medføre et provenutab på ca. 3.650.000 kr.

Fremstilling af porebeton

Det foreslås, at brændsler anvendt direkte til fremstilling af porebeton, tilføjes nr. 12 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Proceslistens nr. 12 omfatter brændsler anvendt direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil, hvilket indbefatter brændsler anvendt til fremstilling af teglsten. Fremstillingen af teglsten opfylder kravene til energiintensitet for energiforbrug i forhold til værditilvækst og omsætning. Det samme gælder ikke for fremstillingen af porebeton. Anvendelsen af porebeton befinder sig imidlertid i konkurrence med anvendelsen af teglsten, som er omfattet af proceslempelse. Afgiftsbelastningen af teglsten med lempelse er således lavere end afgiftsbelastningen af porebeton uden lempelse. Denne konkurrenceforvridning foreslås fjernet ved at lade porebeton blive omfattet af proceslisten på samme måde som teglsten. Denne ændring forventes samlet set at medføre et provenutab på ca. 675.000 kr. årligt.

Fremstilling af moler og bentonit

Proceslistens nr. 13 vedrører refusion for varer, undtaget elektricitet, der anvendes til opvarmning, inddampning, tørring mv. af blandt andet moler- og bentonitprodukter. Imidlertid opfylder produktionen af moler og bentonit kravene til energiintensitet for energiforbrug i forhold til værditilvækst og omsætning. Ligeledes er danske producenter af moler og bentonit i konkurrence med udenlandske producenter, der i et mildere klima kan opnå store energibesparelser under fremstillingsprocessen, ligesom produktionen er i konkurrence med danske virksomheder, der fremstiller sand og grus, savsmuld og andre former for absorptionsmaterialer. Såfremt der gives godtgørelse efter reglerne for tung proces for de første 60 kWh el, der anvendes til fremstillingen, opnår processen en belastning i samme størrelsesorden pr. lønkrone som de konkurrerende og mindre energikrævende processer, uden at der dog vil være tale om en nettogevinst for processen. Denne ændring medfører samlet set et provenutab på ca. 430.000 kr. årligt.

Justering af svovlafgiften

Lempelser for biobrændsler

Svovlafgiften er principielt en afgift på svovludledningen til luften. Afgiften er 10 kr. pr. kg udledt svovldioxid (SO₂). Virksomheder, der af praktiske grunde ikke måler de faktiske udledninger kan i stedet vælge at betale afgift af svovlindholdet i brændslerne. Afgiften på brændslerne udgør 20 kr. pr. kg svovl, hvilket stort set svarer til afgiften på 10 kr. pr. kg udledt SO₂.

For at lette betalingen af afgiften er der fastsat standardsatser for svovlindholdet i biobrændsler, dvs. for træpiller uden bindemiddel, træpiller med bindemiddel, skovflis og andet træaffald, halm samt affald. Standardsatserne er indført for at undgå unødigt kostbare målinger.

De værker, der betaler afgift af svovlet i brændslet, har efterfølgende mulighed for at få godtgørelse af den svovl, som bindes i asken. Godtgørelsen af askebindingen sker som udgangspunkt efter måling. Men målinger af svovl bundet i asken kan også være kostbar.

Da loven om afgift af svovl blev udarbejdet, blev der derfor fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for kul. Derved kunne virksomhederne spare omkostninger til måling mv. Standardsatserne blev bevidst fastsat i underkanten af det resultat, faktiske målinger ville give. Dette skyldes ønsket om at tilskynde til faktiske målinger, bortset fra de tilfælde hvor målingsomkostningerne var uforholdsmæssigt store. Kun ved faktiske målinger gives tilskyndelse til at øge bindingen af svovl i asken.

Der blev derimod ikke dengang fastsat standardsatser for svovlbindingen i asken for biobrændslerne, idet der ikke forelå undersøgelser om, hvor stor askebindingen var for biobrændsler på dette tidspunkt.

I praksis har det været forbundet med større omkostninger for de biomassefyrede værker til måling end godtgørelse for askebindingen udgør, og værkerne har derfor ikke fået godtgørelse, selv om der er blevet bundet svovl i asken.

Der foreligger nu undersøgelsesresultater omhandlende svovlindholdet og askebindingen i biobrændsler. Resultaterne viser, at ca. 1/3 af svovlet i halm bindes i asken. Næsten al svovl i træpiller uden bindemiddel bindes i asken. Det er ikke undersøgt, hvor stor askebindingen for træpiller med bindemiddel er.

Svovlbindingen ved fyring med flis, træ og træaffald er ligeledes høj: ca. 68-79 pct., måske endda mere.

Med hensyn til svovlindholdet i brændslerne viser resultaterne for det første, at svovlindholdet i halm er højere end antaget i loven. For det andet, at svovlindholdet i træflis svinger meget, men dog omkring den

grænse som antages i loven. For det tredje, at svovlindholdet i træpiller uden bindemiddel er lavere end antaget i loven, idet der stort set ikke er svovl i disse. Endelig for det fjerde er svovlindholdet i træpiller med bindemiddel muligvis lidt lavere end antaget i loven.

Efter svovlafgiftsloven er der ikke svovlafgift af varer med under 0,05 pct. svovl. Træ har lige omkring eller lidt mere end 0,05 pct. svovl når man måler svovlmængden i forhold til tørstofindholdet, som Skatteministeriet mener er den korrekte fortolkning af loven, men typisk under, hvis man sætter svovlmængden i forhold til hele mængden inklusive vand, som Landsskatteretten i en afgørelse af 23. oktober 2000 har fundet er den korrekte fortolkning af loven. Da hovedparten af svovlet i træ bindes i asken, har Skatteministeriet igennem et stykke tid haft planer om helt at fritage træ for svovlafgift, og derfor er Landsskatterettens kendelse ikke blevet anket.

Desuden har undersøgelser vist, at svovlindholdet i affald er væsentligt højere end anført i den gældende lov. (0,095 pct. af affaldsmængden inklusive vand i stedet for 0,045 pct.). Det foreslås dog ikke ændringer i standardsatser for affald.

På baggrund af resultaterne af undersøgelsen af svovlindholdet og svovlbindingen i forbindelse med fyringen med biobrændsler foreslås derfor følgende:

- Afgiften på træpiller uden bindemiddel ophæves.
- Afgiften på træpiller med bindemiddel fastholdes
- Afgiften på træ, træflis og skovflis ophæves.
- Standardsatsen for halm forhøjes med 3 kr. pr. t, svarende til, at den anslåede svovlprocent i halm sættes op fra 0,1 pct. til 0,115 pct.
- Der indføres et standardfradrag for svovlbinding ved fyring med biobrændsler på 8 kr. pr. t.

Forslaget medfører dermed en nettolempe, da der nu kan foretages et fradrag på 8 kr. pr. t. For halm, hvor standardsatsen forhøjes, lempes afgiften netto med 5 kr. pr. ton. Der er en teoretisk situation med nettoforhøjelse af afgiften på halm, såfremt der ikke sker svovlbinding samtidig med, at der heller ikke sker måling. Denne situation forekommer imidlertid ikke i praksis, hvorfor alle virksomheder i realiteten opnår en afgiftslempe.

Udvidet mulighed for bundfradrag i svovlafgiften ved udnyttelse af spildvarme

Frem til og med 2005 har virksomheder, der er registreret efter loven ret til et bundfradrag, jf svovlafgiftslovens §33, stk. 3. Bundfradraget finder anvendelse, når registrerede virksomheder, der samtidig er omfattet af CO₂-afgiftslovens regler for særligt energiintensive processer, udnytter varmen fra et eget kraftvarmeanlæg til procesvarme. Det er en forudsæt-

ning, at virksomheden har indgået en aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. En virksomhed, der ikke selv producerer kraftvarmen, men som i stedet modtager procesvarmen fra et kraftvarmeværk, er derimod ikke omfattet af reglerne om bundfradrag, selv om virksomheden har indgået en statstilskudsaf-tale. Sådanne virksomheder stilles derfor afgiftsmæs-sigt ringere end virksomheder, der selv producerer procesvarme. Det foreslås nu, at virksomheder, der modtager procesvarme fra registrerede virksomheder, opnår adgang til bundfradraget, såfremt svovlafgiften for den til brug for leverancen af procesvarme medgå-ede mængde brændsel kan dokumenteres og oversti-ger 250.000 kr. årligt.

Tiltag i forbindelse med indførelse af en farvningsord-ning

Ved Kommissionens beslutning 2001/574/EF af 13. juli 2001 blev det bestemt, at stoffet Solvent Yellow 124 fra 1. august 2002 skal tilsættes lavt beskattet og afgiftsfritaget mineralolie. Danmark indførte de til brug for en sådan ordning nødvendige regler allerede i 1997. Blandt andet blev der dengang indført en be-stemmelse om, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie og gas- og dieselolie, der er farvet i hen-hold til bestemmelser, fastsat efter mineralolieafgifts-lovens § 24, stk. 1, kan blive registreret som farv-ningsvirksomhed, såfremt virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas- og dieselolie årligt. Retsvirk-ningen af en sådan registrering er, at virksomheden kan modtage ufarvet, afgiftsfrit eller lavt beskattet gas- og dieselolie. Dermed kan virksomheden gøre brug af de regler om farvning i forbindelse med den endelige udlevering, som Danmark kan indføre i hen-hold til Rådets direktiv 95/60/EØF.

Reglen, som blev indført ved lov nr. 444 af 10. juni 1997, havde til hensigt at sikre, at mindre olieleveran-dører, som ikke omfattes af mineralolieafgiftslovens almindelige registreringsbestemmelser, alligevel kun-ne gøre brug af farvningsordningen.

Bestemmelsen sigtede derimod ikke på, at selv-stændige olietransportører selv kunne farve mine-ralolieprodukterne, jf. anvendelsen af begrebet »leve-ring«. Branchen anvender i større og større udstræk-ning selvstændige olietransportører, og da det ikke har været hensigten med ordningen at modvirke en sådan udvikling, foreslås loven nu præciseret, så selvstændi-ge olietransportører kan benytte den farvningsstilladel-se og godkendelsesordning af farvningsudstyr til montering på tankvogne, som registrerede oplagsha-

vere og registrerede farvningsvirksomheder kan opnå efter regler, der udstedes i medfør af mineralolieaf-giftslovens § 24, stk. 1. Det foreslås endvidere, at når selvstændige transportører på denne måde handler på vegne af den registrerede oplagshaver eller registrere-de farvningsvirksomhed hæfter leverandøren for tab, som statskassen lider i denne forbindelse. Samtidig udvides ordningen til også at omfatte petroleum.

Høring af lovforslaget

Lovforslaget har ikke været i høring. Imidlertid blev et udkast til et lovforslag om ligestilling af afgif-ten af central og decentral kraftvarme sendt i høring i maj 1999. 1999-forslaget afviger dog på væsentlige punkter fra dette forslag.

Det skal dog bemærkes, at spørgsmålet om afgifts-reglerne for kraftvarmeværkerne har været drøftet indgående siden 1998.

Uddybende gennemgang af dele af forslaget

Særligt om decentrale værker

Energibeskatning

Decentrale værker kan typisk ikke fremstille elek-tricitet for sig, men alene elektricitet og varme i kombi-nation. For decentrale værker kan man derfor ikke som for mange af de centrale værker beregne en mar-ginal varmegrænsningsgrad og eventuelt en kraftvarme-fordel etc.

Decentrale værker kan således ikke benytte samme regelsæt som de centrale kraftvarmeværker. Indtil 1996 var der ikke særlige afgiftsregler for decentrale kraftvarmeværker. Det skyldtes, at der indtil da ikke var brug herfor. De fleste decentrale kraftvarmevær-ker bruger naturgas som brændsel. Der kom imidlertid først afgift på naturgas fra og med 1996. Der er også en række værker, der bruger kul eller olie som brænd-sel. Disse værker anvendes imidlertid af erhvervsvirk-somheder, der indtil 1996 i praksis fik alle afgifterne godtgjort. I 1996 blev disse erhvervsvirksomheder imidlertid også pålagt at skulle betale afgift, om end ofte en beskednen afgift.

De naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker havde dog ikke fordel af afgiftsfritagelsen for natur-gas, idet gasselskaberne opkrævede en skyggeafgift af det brændsel, der blev henregnet til varmegrænsstilling. Prisen på denne gas var højere end prisen for gas til el-fremstilling. Skyggeafgiften på gassen til varmegræns-stilling var i princippet fastsat til samme niveau, som hvis varmen var blevet leveret fra et fjernvarmeværk.

Ved indførelsen af afgift på naturgas overtog af-giftslovgivningen niveauet fra skyggeafgiften. Hvis

man havde brugt en lempeligere beregningsformel, ville det ikke være kommet varmekunderne, men gasselskaberne, til gode.

Hovedreglen blev derfor en såkaldt pro-rata-regel. Dette er fortsat gældende for decentral kraftvarme. Pro-rata-reglen betyder, at man fordele brændselsforbruget i samme forhold som produktionen af el og varme. Er der således af 125 brændsel fremstillet 40 el og 60 varme, vil 40 pct. af brændselsforbruget altså 50 brændsel blive henregnet til elektricitet og 60 pct. af brændselsforbruget altså 75 brændsel blive henregnet til varme, hvoraf der skal betales afgift.

Pro-rata-reglen har samme virkning, som hvis man brugte en e-formel, hvor e var fastsat til den samlede virkningsgrad for værket og også samme virkning, som hvis man brugte en v-formel, hvor v var fastsat til den samlede virkningsgrad for værket.

Fordelingen af gassen mellem fjernvarmetarif, hvor prisen var høj, og eltarif, hvor prisen var lav, var selvfølgelig vigtig for såvel varmekværket som gasselskabet. Fordelingen er fastsat i gaskontrakterne, der er forhandlet mellem parterne. Der findes forskellige kontrakttyper. Den type, der nu er næsten altdominerende for decentrale kraftvarmekværker, var omtrent på samme niveau som en pro rata fordeling, men formuleret lidt anderledes. Efter den dominerende kontrakttype vil brændselsmængden til elektricitet blive beregnet som elproduktionen delt med en e-faktor på 0,835. Resten af gasmængden henregnes til varme. Fremstilles der således 40 el og 60 varme ud af 125 brændsel vil 47,9 (40/0,835) brændsel blive henregnet til elfremstilling og 77,1 brændsel til varmefremstilling efter kontrakten.

Ved forhøjelsen af naturgasafgiften, der blev vedtaget i foråret 1997, men trådte i kraft i efteråret 1998, blev der givet tilladelse til, at man kunne anvende den fordelingsnøgle, som var aftalt mellem gasselskabet og kraftvarmekværket i stedet for pro rata reglen, dog aldrig en e-faktor under 0,835. I det gennemgående eksempel ville pro-rata-reglen dog være den gunstigste for værket at anvende, da man her alene skulle betale afgift af 75 brændsel, men for alle decentrale kraftvarmekværker, der har en samlet virkningsgrad over 83,5 pct., er det gunstigst at anvende samme fordeling, som den, der er aftalt mellem gasselskabet og fjernvarmeselskabet. De fleste kraftvarmekværker har en samlet virkningsgrad over 83,5 pct., men for en række industrielle kraftvarmekværker, er den samlede virkningsgrad lavere, og det er også tilfældet, i det mindste periodevis, for en del almindelige kraftvarmekværker. Muligheden for at kunne benytte samme fordelingsnøgle som aftalt mellem køber og sælger af gas gav ikke mening for andet brændsel end naturgas, da der ikke er forskel i omkostningerne og prisen på andet brændsel, alt efter om det anvendes til det ene eller det andet formål.

Resultatet af reglerne for decentral kraftvarme er en væsentligt større afgiftsbelastning af varmen fra sådanne værker end for varme fra centrale kraftvarmekværker.

I følgende tabel er vist hvor meget brændsel, der betales afgift af i pct. af varmeleverancen under forskellige forudsætninger om sammensætningen af decentrale værkers produktion.

Tabel 1: Brændselsmængde i procent af varmeleverance hvoraf, der skal betales afgift under forskellige forudsætninger om el og varmeproduktion fra decentrale kraftvarmeværker

Varmer i pct. af brændsel	40	44	46	48	50	52	56
El i pct. af brændsel							
32	139	132	128	125	122	119	110
33	137	130	127	123	120	116	108
34	135	128	125	122	119	114	106
35	133	127	123	120	116	112	104
36	132	125	122	119	114	109	102
37	130	123	120	116	111	107	99
38	128	122	118	114	109	105	97
39	127	120	116	111	107	102	95
40	125	118	113	109	104	100	93
41	123	115	110	106	101	97	90
42	122	113	108	104	99	96	89
43	120	110	105	101	97	93	87
44	118	108	103	99	95	91	-
46	112	102	98	94	90	86	-
48	106	97	92	89	85	-	-
50	100	91	87	84	-	-	-

De fleste decentrale kraftvarmeværker har en samlet virkningsgrad omkring 85-90 pct. I gennemsnit betales der i dag afgift af ca. 110 brændsel ved leverance af 100 varme, men med betydelig variation.

Efter forslaget vil det altid være muligt at betale afgift af 80 brændsel ved leverance af 100 varme. Som det ses af tabellen, vil alle værkerne således opnå en nedsættelse af afgiftsbelastningen. Typisk vil afgiftsbelastningen falde med 25-30 pct. For omkring halvdelen af værkerne vil afgiftsbelastningen kunne reduceres yderligere ved at bruge $e = 0,65$ reglen.

Den nuværende afgiftsbelastning for decentral kraftvarme er på niveau med belastningen ved individuel opvarmning. Ved forslaget kommer afgiftsbelastningen på niveau med afgiften på kraftvarme fra typiske centrale kraftvarmeværker.

Elproduktionstilskuddet

Decentrale kraftvarmeværker, der fyrer med gas mv. opnår imidlertid et elproduktionstilskud, der gi-

ves af staten. Der gives ikke tilskud, hvis der fyres med kul eller olie. Oprindeligt blev elproduktionstilskuddet fastsat til 10 øre/kWh.

For de almindelige decentrale kraftvarmeværker er tilskuddet imidlertid i 1997 reduceret fra 10 øre/kWh til 7 øre/kWh. Der gives fortsat 10 øre/kWh til barmarksværker og til mindre decentrale kraftvarmeværker, der har en elkapacitet på højst 3 MW.

Elproduktionstilskuddet reducerer den effektive beskatning væsentligt ned mod samme niveau som gælder for central kraftvarme, men dog således at der fortsat i gennemsnit betales mere ved decentral kraftvarme end ved central kraftvarme.

For det typiske decentrale kraftvarmeværk, der i gennemsnit har en samlet virkningsgrad på ca. 87,5 pct., heraf f.eks. 37,5 pct. el og 50 pct. varme, vil det samlede regnestykke se således ud, under forudsætning af, at elproduktionstilskuddet er på 7 øre/kWh.

F. t. l. vedr. energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Eksempel 2: Nettoafgiftsgrundlag i pct. af varmeleverance for typisk decentralt kraftvarmeværk

	Enhed	GJ	kWh	Nm ³ gas a 39,6 MJ/m ³
Brændsel	antal enheder	200	55556	5051
Varme	antal enheder	100	27778	2525
Elektricitet	antal enheder	75	20883	1894
Tab	antal enheder	25	6944	631
Gas til el (elektricitet/0,835) efter gældende regler	antal enheder	89,82	24950	2268
Gas til varme lig samlet brændsel fratrukket gas til el	antal enheder	110,18	30605	2782
Gasafgiftsats	kr./enhed	56,57	0,2036	2,24
Elproduktionstilskud	kr./enhed	19,44	0,07	0,77
Afgift af gas til varme	kr.	6232	6232	6232
Elproduktionstilskud	kr.	1458	1458	1458
Afgift fratrukket tilskud= nettoafgift	kr.	4774	4774	4774
Bruttoafgiftsgrundlag i pct. af varmeleverance	pct.	110,2	110,2	110,2
Nettoafgiftsgrundlag i pct. af varmeleverance	pct.	84,4	84,4	84,4

Som det ses af eksemplet reducerer elproduktions-tilskuddet afgiftsgrundlaget i pct. af varmeleverancen fra ca. 110 pct. til ca. 84 pct.

Efter regeringens forslag vil der højst skulle betales afgift af 80 brændsel ved levering af 100 varme, men ikke gives noget elproduktionstilskud (udover en vis elproduktion). Nettoafgiften vil således falde med ca. 5 pct. for det decentrale kraftvarmeværk i eksemplet. For andre værker vil det være mest fordelagtigt at anvende $e = 0,65$ reglen. For disse værker går reduktion af elproduktionstilskud med 7 øre/kWh nøje op med reduktionen af $e = 0,835$ til $e = 0,65$.

Hvis værket i eksemplet havde været et barmarksværk, hvor der gives et elproduktionstilskud på 10 øre/kWh, ville nettoafgiftsgrundlaget i dette eksempel have været på 71 pct. af varmeleverancen.

Regeringens forslag

Det regelsæt, der foreslås for decentral kraftvarme, består af følgende:

- 1) Ved decentral kraftvarmeproduktion skal der betales afgift af en brændselsmængde, der svarer til kraftvarmeproduktionen på værket delt med 1,25. Det vil sige, ved produktion af 100 varme betales afgift af 80 brændsel, mens resten af brændselsforbruget er afgiftsfrit. Eller der skal betales af-

gift af hele brændselsforbruget reduceret med en brændselsmængde, der svarer til elproduktionen delt med 0,65.

- 2) Der kan højst friholdes en brændselsmængde svarende til elektricitetsproduktionen delt med 0,35 for afgift.
- 3) Elproduktionstilskuddet reduceres fra 7 øre/kWh for almindelig naturgasbaseret kraftvarme til 0 øre/kWh.
- 4) Elproduktionstilskuddet for naturgasfyrede barmarksværker og små værker med en elkapacitet på højst 3 MW reduceres fra 10 øre/kWh til 8 øre/kWh
- 5) Der kan højst gives elproduktionstilskud af en årlig elproduktion på 8 mill. kWh undtaget barmarksværkerne, men også til værker med en elkapacitet over 3 MW, dog ikke over 25 MW.
- 6) Elproduktionstilskuddet ved udskiftning af eksisterende anlæg reduceres fra 7 øre til 2 øre for naturgas- eller affaldsbaserede industrielle kraftvarmeanlæg.
- 7) Afgiften af spildvarme fra tung proces, der anvendes til rumvarme, og hvor varmen kommer fra eget industrielt kraftvarmeværk reduceres fra 60 kr./GJ til 48 kr./GJ, medens spildvarme fra let

proces tilsvarende reduceres fra 52,50 kr./GJ til 42,00 kr./GJ.

Det foreslås, at de nye regler får virkning fra 1. juli 2002

De økonomiske virkninger for værkerne og varmekunderne

Almindelige decentrale kraftvarmeværker.

Af de få værker, der mister hele elproduktionstilskuddet, vil ingen få højere varmepriser. I gennemsnit falder omkostningerne ved opvarmning af et almindeligt parcelhus med ca. 250 kr. årligt.

Ved produktion af 1 kWh kan der i dag opnås afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 1,196 kWh brændsel, når 0,835 anvendes.

Ved produktion af 1 kWh kan der efter forslaget opnås afgiftsfrihed for en brændselsmængde på 1,538 kWh brændsel, når 0,65 anvendes.

Der kan således spares afgift af forskellen, nemlig 0,3404 brændsel pr. kWh. Afgiftssatsen for naturgasbrændsel er på 20,36 øre/kWh. Der kan således altid spares 6,93 øre/kWh i afgift pr. kWh fremstillet, hvilket svarer til bortfald af 7 øre/kWh i elproduktionstilskud.

For de værker, der fortsat modtager elproduktionsstilskud, vil der således garanteret altid ske et nettoafgiftsfald svarende til det fortsatte elproduktionstilskud.

De værker, der skal betale afgift af varmeleverancen delt med 1,25, vil få et yderligere afgiftsfald.

Ved forslaget, vil der blive henregnet mindre brændsel til varme og mere brændsel til elektricitet. Det skal understreges, at dette alene gælder ved beregning af afgifterne og ikke ved fordelingen af naturgas til henholdsvis fjernvarmetarif og eltarif.

Som udgangspunkt vil det ellers gælde, at enhver nedsættelse af afgiften på naturgas ikke vil komme decentrale værker til gode, men gasleverandørerne. Det afgørende er imidlertid, at der ved dette forslag ikke kun sker en reduktion af afgiften på naturgas til produktion af varme i kraftvarmeværket, men også en tilsvarende reduktion af afgifterne på olie til fremstilling af varme på kraftvarmeværker. Da skyggeafgiftsbe-

regningen sammenligner med afgiftsforholdene, hvis der var brugt olie på kraftvarmeværket, og olieafgiftsbelastningen reduceres i helt samme omfang som naturgasafgiftsbelastningen, vil der ikke efter kontrakterne være basis for at beregne en ny skyggeafgift.

Det er fundet hensigtsmæssigt ikke mindst i lyset af de seneste års kraftige stigninger i gasprisen at fortsætte med at give reducerede elproduktionstilskud til barmarksværker og små kraftvarmeværker.

Efter de nuværende regler får barmarksværker og små kraftvarmeværker med en elkapacitet på højst 3 MW 3 øre/kWh mere end værker med en elkapacitet på mere end 3 MW.

Grænsen på de 3 MW er politisk valgt, men der er ikke nogen videre forskel mellem, om man er på den ene eller den anden side af grænsen.

Det forekommer derfor urimeligt, at de værker, der lige netop har en kapacitet over 3 MW ikke opnår det ekstra elproduktionstilskud.

Ved dette forslag øges forskellen mellem de værker, der får elproduktionstilskud, og de værker, der ikke får tilskud, fra 3 øre/kWh til 8 øre/kWh

For hver 1 øre/kWh, der gives i elproduktionstilskud, ændres varmeomkostningerne for et typisk parcelhus med omkring 250 kr./år inklusive moms.

For et værk lige omkring 3 MW vil elproduktionen ved 4.000 timers drift udgøre 12 mill. kWh.

Ved en forskel på 8 øre/kWh vil værket, der er lige over grænsen modtage ca. 1 mill. kr. mindre i elproduktionstilskud end værket, der er lige under.

For at undgå sådanne tilfældige og uretfærdige forskelle foreslås det, at grænsen på de 3 MW forhøjes til 25 MW, men således at der højst kan gives elproduktionstilskud af 8 mill. kWh undtaget barmarksværkerne svarende til årsproduktionen på værker med en elkapacitet på ca. 2 MW.

Værker, der fremstiller over 8 mill. kWh, kan således højst opnå et elproduktionstilskud på 640.000 kr.

I praksis er der variation i værkernes driftstid, men ved gennemsnitlig 4.000 timer vil forslaget medføre, at der gives følgende elproduktionstilskud afhængigt af elkapaciteten. I tabellen er i parentes anført den gennemsnitlige reduktion:

Tabel 2: Fremtidigt elproduktionstilskud ved forslaget afhængig af værkets elkapacitet. I parentes er anført ændring i elproduktionstilskuddet.

Kapacitet	øre/kWh
Barmarksværker, og værker med kapacitet højst 2 MW	8 (-2)
Elkapacitet 3 MW	5,3 (-4,7)
4 MW	4 (-3)
5 MW	3,2 (-3,8)
6 MW	2,7 (-4,3)
8 MW	2 (-5)
10 MW	1,6 (-5,4)
15 MW	1,1 (-5,9)
20 MW	0,8 (-6,2)
25 MW	0,6 (-6,4)
25,01- MW	0 (-7)

Intet værk vil som nævnt få større opvarmningsomkostninger ved en reduktion af elproduktionstilskuddet ved 7 øre/kWh. Tværtimod kan det forudses, at opvarmningsomkostningerne med moms vil falde

med ca. 250 kr./år for et almindeligt parcelhus pr. øre, som elproduktionstilskuddet reduceres med under 7 øre/kWh. jf. følgende tabel:

Tabel 3: Virkningerne på opvarmningsomkostningerne med moms for parcelhus med opvarmningsbehov på 75 GJ og nettab på 20 pct. med moms pr. øre/kWh i elproduktionstilskud

Varmer i pct. el El i pct. af brændsel	40	44	46	48	50	52	56
32	260	237	226	217	208	200	186
33	269	244	234	224	215	207	191
34	277	252	241	231	221	213	198
35	285	259	248	237	228	219	203
36	293	266	255	244	234	225	209
37	301	273	262	251	241	232	215
38	309	281	269	258	247	238	221
39	317	289	276	264	254	244	227
40	326	296	283	271	260	250	233
41	334	303	290	278	267	257	238
42	342	311	297	285	273	263	244
43	350	318	304	292	280	269	250
44	358	326	312	298	286	275	256
46	374	340	326	312	299	288	267
48	391	355	340	326	313	300	279
50	407	370	354	339	326	313	291

Det vil sige, at fra loven er trådt i kraft, kan der forudses et fald i opvarmningsudgifterne på mindst 1.250 kr./hus såfremt varmen kommer fra barmarksværker og værker med en kapacitet under 2 MW, hvor 48 pct. af brændslet bliver til varme og 37 pct. af brændslet bliver til elektricitet (5 øre/kWh * 251 kr. pr øre/kWh), mens det forventede fald for et hus, der får varmen fra et værk med en elkapacitet på 8 MW og i øvrigt samme karakteristika, er på omkring 500 kr.

Som nævnt vil faldet i nettoafgift være større i gennemsnit.

For huset, der får varme fra et barmarksværk vil omkostningerne ved opvarmning i gennemsnit falde med ca. 1.425 kr. årligt under forudsætning af et nettab på 20 pct. og et nettovarmebehov på 75 GJ. Såfremt nettabet er 30 pct., er virkningen 15 pct. højere pr. hus.

Opvarmes huset ved varme fra små værker med en kapacitet under 3 MW, er lempelsen netto ca. 1.175 kr. pr. år i gennemsnit.

For huse, der opvarmes ved store værker, er lempelsen i gennemsnit på 425 kr. pr. år, mens der endelig for huse, der opvarmes af små værker, der alene leverer til en enkelt aftager (f.eks. boligforening eller institution) opnås lettelser på ca. 1.600 kr. ved et varmebehov som for et almindeligt parcelhus.

I gennemsnit lempes afgifterne med i alt 675 kr./hus.

Der vil således blive givet væsentlige nettoafgiftsnedsættelser, der gør, at de fleste decentrale værker vil

kunne gennemføre mærkbare reduktioner i opvarmningsomkostningerne, og ingen værker har nødt til at sætte prisen på varmen op på grund af højere nettoafgifter i overgangsperioden.

Industriel kraftvarme.

For industriel kraftvarme nedsættes elproduktions-tilskuddet ikke, dog reduceres tilskuddet til udskiftning af eksisterende anlæg fra 7 øre til 2 øre, men afgiftsgrundlaget reduceres mærkbart, idet dog såkaldte mikrokraftvarmeanlæg, der ikke omfattes af forliget, mister en del af den nuværende afgiftsfordel. For anlæg, hvor varmen ikke skal have en højere temperatur end normal fjernvarme, reduceres afgiftsbelastningen med 25-30 pct. I visse tilfælde, hvor det af procesmæssige grunde er nødvendigt med højere temperaturer falder afgiftsbelastningen mere end 25-30 pct.

Afgiftsreduktionen vil især komme de virksomheder til gode, der anvender en forholdsvis stor del af varmen til rumvarme, mens virksomheder hvor varmen anvendes til tung proces vil få begrænset fordel af afgiftsændringen.

For de virksomheder, der udnytter spildvarme fra tung proces til rumvarme, og hvor varmen oprindeligt kommer fra eget kraftvarmeværk reduceres afgiftsbelastningen af spildvarmen fra 60 kr./GJ til 48 kr./GJ.

Provenumæssige virkninger

I følgende tabel er vist provenuvirkningerne af forslaget ved de i 1999 gældende driftsforhold.

	Optjent provenu 2002	Finansårsvirkning 2002	Helårsvirkning
	Mill. kr.	Mill.kr.	Mill.kr.
Decentrale værker			
CO ₂ -afgift	-20	-15	-40
Energiafgift	-175	-120	-390
Elproduktionstilskud	+130	+30	+285
Industriel kraftvarme	-5	-5	-10
I alt kraftvarme	-70	-110	-155
Svovlafgiftsændringer	-10	-10	-10
Udvidelse af tung proceslisten	-5	-5	-5
I alt netto	-85	-125	-170

Det anslås 45 pct. af elproduktionen finder sted i andet halvår.

For industrielle kraftvarmeværker har der været forudsat en årlig elproduktion på omkring 1,5 mia. kWh svarende til en varmeproduktion på ca 2 mia. kWh. Bruttoafgiftsbelastningen af den fremstillede

varme udgør omkring 400 mill.kr. Bruttoafgiftsbelastningen af varmen fra de industrielle kraftvarmeværker reduceres med omkring 30 pct. altså med ca 120 mill. kr. Hvis al varme fra industrielle kraftvarmeværker blev brugt til fremstilling af rumvarme, ville afgiftsbelastningen for erhvervene falde med nævnte

120 mill.kr. årligt. Der er imidlertid regnet med, at alene henvend 10 pct. af produktionen går til rumvarme i erhverv, og en tilsvarende andel til let proces, mens 85-90 pct. går til tung proces. Hermed bliver afgiftsreduktionen alene på godt 10 mill. kr. årligt. Det skal understreges, at der knytter sig betydelig usikkerhed til fordelingen af varme fra industrielle kraftvarmeanlæg, og provenutabet kan blive større ved øget anvendelse af industriel kraftvarme i rumvarmetunge virksomheder.

Hovedparten af afgiftslettelsen går i forvejen til et mindre antal industrivirksomheder, der bruger forholdsvis meget rumvarme.

For 2002 vil alene reduktionen i afgiftsgrundlaget i perioden juli-november 2001 nå at få finansårsvirkning. Cirka 30 pct. af brændselsforbruget finder sted i denne periode.

Elproduktionstilskuddet gives med 3 måneders forsinkelse. Ændringerne vil således alene nå at få finanslovsvirkning i finanslovåret 2002 for elproduktionen i perioden juli-september, hvor alene 10 pct. af elproduktionen på værkerne finder sted.

Administrative konsekvenser for stat og kommuner

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at medføre mindre engangsudgifter for Told og Skat, hovedsageligt hidrørende fra information, da der skal udsendes nyhedsbreve. Forslaget har ikke nævneværdige kontrolmæssige konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Reduktion af priserne på decentral kraftvarme vil øge forbruget af varme og dermed også miljøbelastningen. Modsat vil der blive ekstra incitament til at tilslutte sig decentral kraftvarme. Da miljøbelastningen ved decentral kraftvarme normalt er mindre end ved individuel opvarmning trækker det i retning af mindre miljøbelastning.

For den halvdel af værkerne, hvor det bedst vil kunne betale sig at bruge $e=0,65$ reglen, vil incitamentet til at udnytte en stor del af brændslet til elproduktion være uændret eller stige. For den anden halvdel vil in-

citamentet til at udnytte en stor del af brændslerne til elproduktion falde.

Under normale omstændigheder er der miljømæssige fordele ved, at elproduktionen er stor i forhold til varmeproduktionen (ved samme samlede virkningsgrad), da elektriciteten fra decentrale værker erstatter el fra oftest kulfyrede kraftværker. I perioder med blæst og kulde vil den samlede elproduktion fra vindmøller og kraftvarmeværker overstige elforbruget i Danmark, og de miljømæssige fordele ved kraftvarmeproduktion vil kunne være tvivlsomme.

Da de miljømæssige virkninger både går i den ene og i den anden retning og i øvrigt er vanskelige at kvantificere, skønnes det, at man ikke med sikkerhed kan afgøre fortegnet af nettovirkningen.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Under forudsætning af, at 10 pct. af varmen fra decentrale værker aftages af erhvervene, vil disse spare ca. 15 mill. kr. ved køb af fjernvarme. Industriel kraftvarme vil få en lettelse på ca. 10 mill. kr. Udvidelsen af proceslisten vil give lempelser på ca. 5 mill. kr. årligt for erhverv. Ændringerne vedrørende svovlafgiften lempet omkostningerne med ca. 10 mill. kr. årligt for erhverv. Samlet reduceres erhvervenes omkostninger til energi med ca. 40 mill.kr. årligt.

Forholdet til EU-retten

Elproduktionstilskuddene er godkendt af Europa-Kommissionen efter statsstøttere reglerne. En ændring af reglerne skal derfor notificeres. Der er derfor indsat en bemyndigelsesbestemmelse for Erhvervs- og økonomiministeren til at sætte denne del af loven i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Også proceslisten til CO₂-afgiftsloven er godkendt af Europa-Kommissionen, hvorved ændringer af disse regler ligeledes skal notificeres. Der er derfor desuden indsat en bemyndigelsesbestemmelse for Skatteministeren til at sætte den del af lovforslaget, der vedrører proceslisten, i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Provenutab på 170 mill. kr. årligt
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lettere administration	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Afgiftslempelser på i alt ca. 40 mill. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lettere administration (elproduktionsstilskud og svovlafgift)	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ændringerne af lov om tilskud til elproduktion og af bilaget til CO ₂ -afgiftsloven skal notificeres for Europa-Kommissionen	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 – 3

Fra den 1. august 2002 skal Danmark i medfør af Rådets beslutning 2001/574/EF af 13. juli 2001 mærke visse lavt beskattede eller afgiftsfritagne mineralolieprodukter med stoffet Solvent Yellow 124. Af hensyn til mulighederne for en effektiv kontrol med denne mærkningsordning, hvis indhold vil blive fastlagt i en bekendtgørelse, jf. mineralolieafgiftslovens § 24, stk. 1, vil kun virksomheder, der er registreret som oplagshavere eller farvningsvirksomheder få tilladelse til farvning af gas- og dieselolie.

De registrerede oplagshavere er producentvirksomheder eller virksomheder, der blandt andet afsætter olie, og som råder over mindst 1.000 m³ lagerkapacitet.

Af hensyn til mindre olieleverandører, der på grund af lagerkapacitetskravet ikke kan blive registreret som oplagshavere, blev der med lov nr. 444 af 10. juni 1997 indført regler i mineralolieafgiftslovens § 4a om, at sådanne leverandører kunne blive registreret som farvningsvirksomheder. Ordningen blev dog begrænset til virksomheder, der afsætter mindst 500.000 l gas- og dieselolie om året fra ikke stationære detail-salgsanlæg. Ordningen medfører, at sådanne virksomheder med henblik på videre salg kan modtage og opbevare ufarvet gas- og dieselolie, uden at der betales fuld afgift. Reglerne for farvningsvirksomheder gælder ikke for petroleum, der ligeledes er omfattet af reglerne for farvning. Det foreslås nu, at ordningen

også kan finde anvendelse for så vidt angår afsætning af petroleum, som ligeledes omfattes af mærkningskravet.

Den nugældende bestemmelse vedrører efter sin ordlyd kun virksomheder, der selv afsætter gas- og dieselolie. I de tilfælde, hvor en registreret oplagshaver benytter en selvstændig vognmand til at transportere gas- og dieselolien, vil gas- og dieselolie altså skulle farves, før overførslen til tankbilen finder sted. Det nuværende regelsæt medvirker derfor til, at der ikke vil være fri konkurrence om transporten. Hvis virksomheden vil benytte muligheden for farvning ved udleveringen, må den med de nuværende regler selv udføre transporten.

Med henblik på at sikre konkurrencen foreslås det derfor, at selvstændige transportører, som transporter gas- og dieselolie i tankbiler på vegne af en registreret oplagshaver eller registreret farvningsvirksomhed, selv kan farve olieprodukterne ved udleveringen. Det er et krav, at den registrerede oplagshaver eller registrerede farvningsvirksomhed har tilladelse til farvning, og at farvningsudstyret på tankvognen er omfattet af en godkendelse af farvningsudstyr til tankvogne. Tilladelses- og godkendelsesordningen vil fremgå af en bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i mineralolieafgiftslovens § 24, stk. 1.

Det foreslås, at når krav opstår på baggrund af ukorrekt udlevering af farvede mineralolieprodukter eller ukorrekt farvning hæfter den registrerede oplagshaver eller registrerede farvningsvirksomhed over for statskassen.

Den selvstændige transportør, der farver mineralolieprodukter på vegne af registrerede oplagshavere

re eller registrerede farvningsvirksomheder, omfattes af lovens bestemmelser om kontrol og regnskab, ligesom regnskabs- og kontrolbestemmelser, der udstedes i medfør af mineralolieafgiftslovens § 24, stk. 1 også finder anvendelse på den selvstændige transportør.

Det er den registrerede oplagshaver eller farvningsvirksomhed, der entrerer med en sådan selvstændig transportør, der via fuldmagtsforholdet informerer transportøren om ordningen og administrerer transportørens godkendelser af farvningsudstyr m.v. Afregning af evt. afgift sker ligeledes gennem den registrerede oplagshaver eller farvningsvirksomhed.

Til nr. 4 og 5

Kraftværker og kraftvarmeværker er fritaget for afgift af stenkul, jordoliekok, brunkul, naturgas og mineralolieprodukter mv., når disse varer anvendes til fremstillingen af elektricitet. Dette princip skyldes, at det er valgt at lægge afgiften på den fremstillede og forbrugte elektricitet frem for på de brændsler, der anvendes til fremstillingen af elektricitet. I modsætning hertil lægges afgiften på de brændsler, der anvendes til varmfremstillingen, frem for på den fremstillede og forbrugte varme. Kraftvarmeværker skal derfor beregne den andel af det samlede afgiftspligtige brændselsforbrug, der kan henregnes til fremstillingen af elektricitet, og som dermed er fritaget for afgift.

Med dette lovforslag foreslås en lempeligere beregningsmetode for såkaldt decentral og industriel kraftvarmeproduktion. Forslaget berører således ikke produktionen på de centrale kraftvarmeværker.

Forslaget ændrer ikke det grundlæggende princip om, at der skal ske en opdeling mellem andelen af brændsler, som anvendes til elfremstilling, og andelen af brændsler, som anvendes til varmfremstilling. Ligeledes vil kraftværker - værker der alene fremstiller elektricitet - fortsat ikke skulle foretage beregningerne.

Den foreslåede beregningsregel indebærer, at andre kraftvarmeproducenter end centrale kraftvarmeværker skal beregne den andel, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som det samlede forbrug af afgiftpligtige varer fratrasket en brøk, hvor tælleren består af kraftvarmeproduktionen, og hvor nævneren består af tallet 1,25. Dog kan der højst opnås fritagelse svarende til elproduktionen divideret med 0,35.

For de omfattede kraftvarmeværker indebærer lovforslaget desuden en mulighed for en valgfri beregning af fritagelsesandelen for elfremstilling. Fritagelsen beregnes i så fald som en brøk, hvor tælleren består af energiindholdet i den fremstillede mængde el

divideret med 0,65, og hvor nævneren består af det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Der er tale om en redaktionel ændring uden indholdsmæssig betydning.

Som følge af en fejl i lov nr. 380 af 2. juni 1999 har mineralolieafgiftsloven i en periode indeholdt to forskellige udgaver af § 22, stk. 7, hvilket er ændret med dette forslag, hvorefter § 22 indeholder både stk. 7 og stk. 8, i stedet for to udgaver af stk. 7.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Kraftværker og kraftvarmeværker er fritaget for afgift af stenkul, jordoliekok, brunkul, naturgas og mineralolieprodukter mv., når disse varer anvendes til fremstillingen af elektricitet. Dette princip skyldes, at det er valgt at lægge afgiften på den fremstillede og forbrugte elektricitet frem for på de brændsler, der anvendes til fremstillingen af elektricitet. I modsætning hertil lægges afgiften på de brændsler, der anvendes til varmfremstillingen, frem for på den fremstillede og forbrugte varme. Kraftvarmeværker skal derfor beregne den andel af det samlede afgiftspligtige brændselsforbrug, der kan henregnes til fremstillingen af elektricitet, og som dermed er fritaget for afgift.

Med dette lovforslag foreslås en lempeligere beregningsmetode for såkaldt decentral og industriel kraftvarmeproduktion. Forslaget berører således ikke produktionen på de centrale kraftvarmeværker.

Forslaget ændrer ikke det grundlæggende princip om, at der skal ske en opdeling mellem andelen af brændsler, som anvendes til elfremstilling, og andelen af brændsler, som anvendes til varmfremstilling. Ligeledes vil kraftværker - værker der alene fremstiller elektricitet - fortsat ikke skulle foretage beregningerne.

Den foreslåede beregningsregel indebærer, at andre kraftvarmeproducenter end centrale kraftvarmeværker skal beregne den andel, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som det samlede forbrug af afgiftpligtige varer fratrasket en brøk, hvor tælleren består af kraftvarmeproduktionen, og hvor nævneren består af tallet 1,25. Dog kan der højst opnås fritagelse svarende til elproduktionen divideret med 0,35.

For de omfattede kraftvarmeværker indebærer lovforslaget desuden en mulighed for en valgfri beregning af fritagelsesandelen for elfremstilling. Fritagelsen beregnes i så fald som en brøk, hvor tælleren be-

står af energiindholdet i den fremstillede mængde el divideret med 0,65, og hvor nævneren består af det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I forbindelse med vedtagelsen i 1997 af forhøjelsen af afgiften på naturgas fra 1 øre pr. m³ til 123 øre pr. m³ blev der indført en midlertidig lempelse for fordelingen mellem gas anvendt til varmfremstilling og gas anvendt til elfremstilling på decentrale kraftvarmeværker. Formålet med lempelsen var at sikre varmekunderne mod prisstigninger, idet formålet med afgiftsforhøjelsen udelukkende var at reducere skyggeafgiften. Med indførelsen af reglerne for fordelingen mellem varme- og elfremstilling i dette lovforslag, der stiller varmekunderne bedre end efter den midlertidige lempelse, falder grundlaget for lempelsen bort. Det foreslås derfor, at lempelsesreglen ophæves, hvorved alle decentrale kraftvarmeværker skal anvende den almindelige regel i § 8, stk. 2.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Kraftværker og kraftvarmeværker er fritaget for afgift af stenkul, jordoliekoks, brunkul, naturgas og mineralolieprodukter mv., når disse varer anvendes til fremstillingen af elektricitet. Dette princip skyldes, at det er valgt at lægge afgiften på den fremstillede og forbrugte elektricitet frem for på de brændsler, der anvendes til fremstillingen af elektricitet. I modsætning hertil lægges afgiften på de brændsler, der anvendes til varmfremstillingen frem for på den fremstillede og forbrugte varme. Kraftvarmeværker skal derfor beregne den andel af det samlede afgiftspligtige brændselsforbrug, der kan henregnes til fremstillingen af elektricitet, og som dermed er fritaget for afgift.

Med dette lovforslag foreslås en lempeligere beregningsmetode for såkaldt decentral og industriel kraftvarmeproduktion. Forslaget berører således ikke produktionen på de centrale kraftvarmeværker.

Forslaget ændrer ikke det grundlæggende princip om, at der skal ske en opdeling mellem andelen af brændsler, som anvendes til elfremstilling, og andelen af brændsler, som anvendes til varmfremstilling. Ligeledes vil kraftværker - værker der alene fremstiller elektricitet - fortsat ikke skulle foretage beregningerne.

Den foreslåede beregningsregel indebærer, at andre kraftvarmeproducenter end centrale kraftvarmevær-

ker skal beregne den andel, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som det samlede forbrug af afgiftpligtige varer fratrukket en brøk, hvor tælleren består af kraftvarmeproduktionen, og hvor nævneren består af tallet 1,25. Dog kan der højst opnås fritagelse svarende til elproduktionen divideret med 0,35.

For de omfattede kraftvarmeværker indebærer lovforslaget desuden en mulighed for en valgfri beregning af fritagelsesandelen for elfremstilling. Fritagelsen beregnes i så fald som en brøk, hvor tælleren består af energiindholdet i den fremstillede mængde el divideret med 0,65, og hvor nævneren består af det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Der henvises desuden til de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale om en præcisering af reglerne for opgørelsen af CO₂-afgift af elektricitet, der anvendes til fremstilling af elektricitet. Som hidtil er der ikke CO₂-afgift af elektricitet anvendt direkte til formål, der udelukkende kan henføres til fremstilling og distribution af elektricitet, eksempelvis drift af generatorer. For elektricitet anvendt direkte til fremstilling og distribution af varme, f.eks. til drift af cirkulationspumper i fjernvarmenettet, er der derimod afgift. For den del af forbruget af elektricitet, der ikke kan henføres direkte til fremstilling og distribution af enten elektricitet eller varme, f.eks. elektricitet til håndtering af brændsel, transport og formaling af brændsel og el til svovlrensningsanlæg, men som er anvendt til fremstilling af varme eller elektricitet, foretages en fordeling af elektriciteten efter reglerne i § 7, stk. 2. i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 9, stk. 3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. eller § 8, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Til nr. 2

En række kraftvarmeanlæg køber egetforbruget af el hos elseskabet. Dermed betaler kraftvarmeanlægget elafgift af leverancen. Kun de færreste decentrale kraftvarmeanlæg er registreret efter elafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven. Det er imidlertid hensigten, at ikke-registrerede værker skal sidestilles med registrerede værker.

Det foreslås derfor, at der i kuldioxidafgiftsloven indføres en særskilt hjemmel til tilbagebetaling af kuldioxidafgift af eget forbrug af el anvendt direkte til elfremstilling efter den samme fordeling som angives i kuldioxidafgiftslovens § 5, stk. 2.

Til nr. 3

Med bestemmelsen indføres en tilsvarende reduktion som i energiafgiftsloven af den sats, som momsregistrerede virksomheder skal nedsætte godtgørelsen af energiafgifter med i forbindelse med spildvarmeudnyttelse.

Til nr. 4 – 6

Det foreslås, at proceslisten (tung proces) udvides med delvis godtgørelse af kuldioxidafgiften for elektricitet, som er anvendt til fremstilling af visse isoleeringsmaterialer, samt moler og bentonit, og med godtgørelse for brændsel anvendt til fremstilling af porebeton.

Blandt andet for at sikre, at de pågældende virksomheder ikke bliver nettovindere med ordningen, gives der ved fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralisk uld samt de produkter, der nævnes i proceslistens pkt. 11, litra b, (glasfibre, herunder glasuld, henhørende under postion 7019 i EU's kombinerede nomenklatur) kun godtgørelse efter reglerne for tung proces for de første 150 kWh elektricitet pr. ton fremstillet isoleringsmateriale. På samme måde gives der ved fremstilling af moler og bentonit kun godtgørelse efter reglerne for tung proces for de første 60 kWh pr. ton færdigvare. Hermed sikres det tillige, at virksomhederne stadig har et incitament til at begrænse energianvendelsen ved de pågældende processer.

Til nr. 7.

Der er tale om en redaktionel ændring, idet personskattelovens § 19 a, stk. 3, er ophævet. Der skal i stedet henvises til bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Da det har vist sig, at skovflis, træaffald og andet træ reelt er undtaget fra afgiftspligten, idet svovlindholdet skal opgøres på brændselsbasis, det vil sige inklusive vand, og ikke efter tørstofindhold, foreslås det, at træ, træflis skovflis samt træpiller uden svovlholdigt bindemiddel udgår af lovens afgiftspligtige vareområde.

Det foreslås i samme forbindelse, at standardsatsen på træpiller uden svovlholdigt bindemiddel ophæves.

Samtidig justeres de øvrige standardsatser for bio-brændsel i forhold til det kendskab, man nu har til svovlindholdet i biobrændsler.

Til nr. 3

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af ophævelsen af afgiftspligten for træ.

Til nr. 4

Med denne del af lovforslaget gennemføres to redaktionelle ændringer i bestemmelsen, som fejlagtigt ikke er blevet ændret i forbindelse med, at standardsatserne ved lov nr. 1101 af 20. december 1995 blev ændret fra at være angivet i forhold til energienheder til at blive angivet i forhold til vægtenheder.

Til nr. 5

Det foreslås, at muligheden for at anvende standardsatser for røgrønsning og svovlbinding mv. udvides til også at omfatte varer nævnt i § 1, nr. 14, dvs. træpiller med svovlholdigt bindemiddel, halm og affald mv. Baggrunden for fastsættelsen af disse standardsatser er undersøgelser af de faktiske udledninger af svovldioxid fra træpiller med bindemiddel, halm og affald samt det faktiske svovlindhold heri.

Til nr. 6

Bestemmelsen lignestiller kuldioxidafgiftsstøttede, energiintensive virksomheder, der modtager procesvarme fra fremmede kraftvarmeanlæg og dertil knyttede blokvarmeanlæg med sådanne virksomheder, der modtager procesvarme fra eget anlæg.

De pågældende virksomheder er ikke omfattet af svovlafgiftslovens registrerings- og betalingspligt. At virksomhederne i det hele taget belastes af svovlafgiften, skyldes det almindelige princip, hvor den registrerede virksomhed overvælter afgiften på kunden. Der er derfor valgt en ordning, hvor fradraget udbetales til virksomheden. Det er samtidig bestemt, at kun virksomheder, hvor den overvæltede svovlafgift udgør mindst 250.000 kr. om året, kan opnå en godtgørelse svarende til bundgrænsen.

Da der reelt er tale om ganske få virksomheder, indeholder forslaget ikke detaljerede regler om, hvorledes bundfradraget skal opnås. Det er i stedet forudsat, at dette aftales konkret mellem den enkelte virksomhed og de statslige told- og skattemyndigheder.

Til § 6

Til nr. 1

Der er i modsætning til tidligere indført en definition af et fjernvarmenet og et værk. Årsagen til dette er den begrebsudvidelse der er sket i lovgivning, hvorefter en klar definition af et værk og et fjernvarmenet er nødvendig.

Til nr. 2

Tilskuddet på 7 øre pr. kWh for elektricitet produceret ved industriel eller affaldsbaseret kraftvarme-produktion videreføres uændret på nye anlæg, hvor virksomheden ikke tidligere har haft tilskudsberettiget kraftvarme-produktion. Hvis virksomheden udskifter et tilskudsberettiget kraftvarmeværk – eksempelvis ved at installere en ny motor – fremgår det af bestemmelsens stk. 2, at virksomheden ved idriftsættelsen af det udskiftede anlæg, kan få et elproduktionstilskud på 2 øre pr. kWh. Dette tilskud ydes i 6 eller 8 år, afhængigt af værkets samlede kapacitet. For at sikre, at produktionsudstyret er optimalt også udfra en miljømæssig betragtning, er det en betingelse for at yde tilskuddet, at produktionsudstyret er nyt. Ved produktionsudstyr forstås anlægskomponenter til kraftvarme-produktion såsom motorer, gasturbiner eller tilsvarende. Baggrunden for at reducere tilskuddet til 2 øre i forbindelse med udskiftningen af kraftvarmeanlægget, er at anlægsinvesteringen ved at udskifte eksempelvis en motor eller turbine udgør ca. 30-40 % af omkostningen ved at etablere et helt nyt kraftvarmeanlæg. Formålet med at yde tilskud i forbindelse med udskiftning er at tilskynde til, at virksomheder med kraftvarme fortsætter med denne forsyningsform og ikke overgår til varmeforsyning baseret på kul eller olie.

I bestemmelsens stk. 4 videreføres tilskuddet til decentrale affaldsbaserede kraftvarmeværker uændret. Dette betyder at decentrale affaldsbaserede kraftvarmeværker på eller under 3 MW fortsat vil modtage 10 øre pr. kWh for den producerede elektricitet.

Til nr. 3

Det foreslås at ændre elproduktionstilskuddet til 8 øre pr. kWh for alle naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker med en elkapacitet på 25 MW eller derunder. For det enkelte værk vil det samlede årlige elproduktionstilskud dog maksimalt kunne ydes til en årlig elproduktion på 8 mill. kWh fordelt efter følgende kvartalsvise satser: 1. kvartal 3. mill. kWh, 2. kvartal 1,6 mill. kWh, 3. kvartal 1. mill. kWh og 4. kvartal 2,4 mill. kWh.

Tilskuddet er opdelt med kvartalsvise maksimumssatser for at skabe ensartede økonomisk vilkår for værker med forskellig elkapacitet. Idet loven forventes sat i kraft pr. 1. juli 2002 får et værk med en større elkapacitet herved ikke et relativt større tilskud i forhold til et mindre værk.

Da afgiftsreduktionen er lig med eller større end bortfald af 7 øre/kWh i tilskud, og barmarksværkernes samledes tilskud alene reduceres med 2 øre/kWh, vil

den samlede virkning af forslaget være, at værkerne mindst får en gevinst svarende til 5 øre/kWh el. Omkring halvdelen af værkerne vil få en yderligere gevinst, da afgiftsreduktionen for dem er større end 7 øre/kWh.

Reduktionen af tilskudssatsen fra 10 til 8 øre pr. kWh indgår som en del af den samlede afgiftsomlægning for decentrale kraftvarmeværker. Idet virkningen af afgiftslettelsen på naturgas svarer til tilskuddet på 7 øre pr. kWh på elproduktionen, medfører lovforslaget en samlet forbedring for værkerne.

Efter bestemmelsen gives tilskuddet til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker med en elkapacitet på højst 25 MW. Tilskuddets størrelse begrænses dog af antallet af årlige produktionstimer. Grænsen herfor er 8 mill. kWh, hvilket betyder, at de mindre værker kan opnå tilskuddet for samtlige produktionstimer. De større værker med en årlig elproduktion på mere end 8 mill. kWh vil i forhold til hele produktion få tilskuddet pr. kWh reduceret. Der ydes dog ikke tilskud til værker med en samlet elkapacitet på mere end 25 MW.

Forslaget betyder, at alle naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker på 25 MW og derunder maksimalt vil kunne få 640.000 kr. i årligt tilskud.

Barmarksværker omfattes dog ikke af grænsen på 8 mill. kWh. Herved sikres det, at også de største barmarksværker, der typisk er ligeså nødlidende som de mindre barmarksværker, opnår en nettoafgiftsnedsettelse, der i forhold til produktionen, svarer til nettoafgiftsnedsettelsen i de mindre barmarksværker. Langt de fleste barmarksværker har dog en samlet årlig elproduktion på mindre end 8 mill. kWh.

Støtten på de 8 øre pr. kWh til de decentrale kraftvarmeværker, der har en kombineret forsyning med naturgas og biogas, fastsættes efter samme kriterier som støtte til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeanlæg. Støtten ydes ligeledes til naturgasbaserede decentrale værker, der omlægger deres forsyning til også at omfatte biogas. Der ydes dog ikke tilskud til biogas-kraftvarmeanlæg, der udelukkende anvender biogas, eller hvor biogasanvendelsen udgør mere end 90 % af den tilskudsberettigede elproduktion. Herved undgås forskelsbehandling mellem biogaskraftvarmeanlæg, der udelukkende anvender biogas og biogaskraftvarmeanlæg, der anvender en forholdsvis lille mængde naturgas som supplement til biogaforsyningen.

Udstrækningen af støtten til anlæg, der anvender en kombination af naturgas og biogas, er begrundet i ønsket om ikke at skabe en afledet negativ virkning for biogas. Problemet er, at biogasproducenter ellers ville blive ramt økonomisk af afgiftsforslaget.

Det foreslås endelig, at elproduktionstilskuddet kun ydes til eksisterende decentrale kraftvarmeværker. Decentrale naturgasfyrede kraftvarmeværker, som idriftssættes efter 1. juli 2002 vil derfor alene opnå fordel af den generelle afgiftsnedsettelse. Virkningen af afgiftslettelsen svarer økonomisk til et tilskud på 7 øre pr. kWh. Industrielle kraftvarmeværker samt affaldsværker omfattes dog ikke af denne afgrænsning. Det skyldes, at disse værker kun har en lille eller ingen fordel af afgiftsnedsettelsen.

Til nr. 4

For at undgå urimelig forskelsbehandling foreslås det, at tilskud til elektricitet produceret på industrianlæg, der leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, ydes efter samme satser som til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker for den del af elproduktionen, der kan henføres til denne levering af varme.

Til nr. 5

Der er med denne bestemmelse tale om en konsekvensændring som følge af bestemmelse nr. 1.

Til nr. 6

Økonomi- og erhvervsministeriet indførte pr. 1. oktober 2000 nye regler i elforsyningsloven vedrørende det såkaldte nettoprincip. Der henvises til lov nr. 448 af 31. maj 2000 om ændring af lov om elforsyning og bekendtgørelse nr. 814 af 28. august 2000 om ændring af bekendtgørelse om adgang til elforsyningsnettet m.v.

Virksomheder, der selv producerer kraftvarme, har med nettoprincippet fået mulighed for at modregne deres miljøvenlige elproduktion i aftagepligten. Såfremt en virksomhed vælger nettoprincippet, er der kun behov for at afsætte den del af den miljøvenlige el, som virksomheden producerer ud over deres samlede elforbrug, som miljøvenlig el til fast høj afregningspris.

Med udgangspunkt heri foreslås det, at elproducenter får elproduktionstilskud til den mængde elektricitet, som netvirksomheden måler.

Til nr. 7

Efter bestemmelsen kan det pålægges elproducenterne at udarbejde og meddele de oplysninger, der er nødvendige for varetagelse af loven. Det er hensigten med udgangspunkt i denne bestemmelse at gennemføre en forenkling af samproduktionskontrollen.

Til § 7

Loven træder i kraft 1. januar 2002, dog med følgende undtagelser:

De foreslåede ændringer til bilaget i kuldioxidafgiften skal godkendes af Europa-Kommissionen i henhold til EU's statsstøtteregler, før de kan sættes i kraft. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at sætte disse ændringer i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger. Efter godkendelsen vil ændringerne blive sat i kraft med virkning fra 1. januar 2002.

Ændringen af elproduktionstilskuddet skal ligeledes godkendes af Europa-Kommissionen efter statsstøttereglerne. Derfor bemyndiges Erhvervs- og Energiministeren, under hvis ressortområde lov om tilskud til elproduktion er beliggende, til at sætte ændringerne på dette område i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Der er i ikrafttrædelsesbestemmelsen anført en bestemmelse der skal gælde for elproducenter, der er omfattet af § 8 a i elforsyningsloven, det vil sige de elproducenter der benytter nettoprincippet. I perioden fra den 1. januar 2001 til den 1. juli 2002 kan disse elproducenter – under visse betingelser – modtage tilskud til den el de har produceret til eget forbrug. Bestemmelsen er indsat for at skabe overensstemmelse mellem elforsyningsloven og elproduktionstilskudsloven og skaber ens vilkår for elproducenter uden hensyn til om de har anvendt nettoprincippet eller bruttoafregningsprincippet. Idet bestemmelsen vedrører efterbetaling af et tilskud vil andre elproducenter ikke direkte blive påvirket heraf.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering*

§ 4 a. Virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie og gas- og dieselolie, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, kan blive registreret som farvningsvirksomhed hos de statslige told- og skattemyndigheder. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslanlæg.

Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvet olie, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og satsen for varer omfattet af henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder. Tilsvarende gælder, når farvet olie videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

*Lovforslaget***§ 1**

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1 ændres tre steder »gas- og dieselolie« til »gas- og dieselolie samt petroleum«.

2. § 4 a, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller nr. 8, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 4 eller 7, indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.«

Gældende formulering

Lovforslaget

3. I § 4 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Selvstændige transportører, som på tankvogne transporterer gas- og dieselolie eller petroleum på vegne af registrerede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder, der har opnået tilladelse til farvning efter bestemmelser fastsat i medfør af § 24, stk. 1, ved brug af farvningsudstyr, som er godkendt efter bestemmelser om godkendelse mv. af farvningsudstyr på tankvogne, fastsat i medfør af § 24, stk. 1, kan foretage farvning og mærkning af gas- og dieselolie på vegne af den registrerede oplagshaver eller farvningsvirksomhed ved overgangen til forbrug. Den registrerede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed hæfter for krav, som omfattes af §§ 28 og 29, og som opstår i forbindelse med transporten eller varens overgang til forbrug i umiddelbar tilslutning til transportens afslutning. Lovens bestemmelser om regnskab og kontrol finder, tillige med regnskabs- og kontrolbestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 24, stk. 1, anvendelse på den selvstændige transportør.«

§ 9. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

4. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

Gældende formulering

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Lovforslaget

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Gældende formulering

Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³

Lovforslaget

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³

*Gældende formulering*Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

*Stk. 3-11. - - -***§ 11. - - -**

- - -

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

*Lovforslaget*Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.«

5. I § 11, stk. 8 indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

Gældende formulering

§ 22. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjet ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.

Lovforslaget

6. § 22 affattes således:

»§ 22. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjet ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som se-
nest ændret ved § 2 i lov nr. 1297 af 20. decem-
ber 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse
eller -godtgørelse af varer, der anvendes til
fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-
varmeværker, der er registreret efter denne lov,
når der skal betales afgift efter lov om afgift af
elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker
omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale
afgift af den del af det samlede forbrug af afgifts-
pligtige varer, der medgår til produktionen af
elektricitet, og som indregnes i elektricitetspri-
sen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2.
pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der
skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kon-
trakt mellem kraftvarmeværket og varmeaf-
tageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var
godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25
pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektri-
citet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-
omkostningsbestemte priser. For nedenfor
nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

§ 8. ---

Stk. 2. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse el-
ler -godtgørelse af varer, der anvendes til frem-
stilling af elektricitet i kraftværker og kraftvar-
meværker, når der skal betales afgift efter lov om
afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarme-
værker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke
betale afgift af den del af det samlede forbrug af
afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen
af elektricitet, og som indregnes i elektricitets-
prisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter
2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer,
der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den
kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaf-
tageren, der var gældende 1. juli 1998, og som
var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere
end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af
elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes
til ikke-omkostningsbestemte priser. For neden-
for nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgen-
de:

1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der
ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kon-
trakt, beregnes den del af de afgiftspligtige
varer, der anses for indregnet i elektricitets-
prisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem
på den ene side periodens samlede varmele-
verance af værk tillagt eget forbrug af varme
og divideret med 1,19 og på den anden side
det totale energiindhold i de i perioden ind-
fyrede brændsler. Er varmforsyningen min-
dre end 12 år gammel, divideres i stedet med
2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse
for en andel af det samlede brændselsfor-
brug svarende til andelen af på den ene side
energiindholdet i den i perioden fremstillede
elektricitet divideret med 0,4 og på den an-
den side det totale energiindhold i de i peri-
oden indfyrede brændsler.

1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der
ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kon-
trakt, beregnes den del af de afgiftspligtige
varer, der anses for indregnet i elektricitets-
prisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem
på den ene side periodens samlede varmele-
verance af værk tillagt eget forbrug af varme
og divideret med 1,19 og på den anden side
det totale energiindhold i de i perioden ind-
fyrede brændsler. Er varmforsyningen min-
dre end 12 år gammel, divideres i stedet med
2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse
for en andel af det samlede brændselsfor-
brug svarende til andelen af på den ene side
energiindholdet i den i perioden fremstillede
elektricitet divideret med 0,4 og på den an-
den side det totale energiindhold i de i peri-
oden indfyrede brændsler.

Gældende formulering

- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, får godtgjort eller kan fritages for afgiften af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Lovforslaget

- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.«

*Gældende formulering***§ 10. ---**

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 52,50 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. (m²) pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

§ 31. ---

*Lovforslaget***2. I § 10, stk. 8, indsættes efter 1. pkt.:**

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

3. § 31, stk. 5, ophæves.

Gældende formulering

Stk. 5. Ved opgørelsen af den godtgøresesberettigede gasmængde medgået til fremstilling af elektricitet kan den gasmængde anvendes, som efter kontrakten mellem gasleverandøren og kraftvarmeværket er henført til fremstilling af elektricitet, uanset bestemmelserne i § 8, stk. 2, i denne lov. Til fremstilling af elektricitet kan der dog højst henregnes en gasmængde, der svarer til energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,835. Denne bestemmelse omfatter kun andre kraftvarmeværker end dem, som er omfattet af bilaget til denne lov.

*Lovforslaget***§ 3**

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, affattes således:

§ 7. Fritaget for afgift er varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

»§ 7. Fritaget for afgift er endvidere varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

Gældende formulering

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Lovforslaget

- 1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.
- 2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraftvarmefordelen deles efter højst 12 år.
- 3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varme-fremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

Gældende formulering

Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³

Lovforslaget

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraftvarmeproduktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilaget, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm ³	Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm ³
MJ= megajoule	MJ = megajoule
GJ= gigajoule	GJ = gigajoule«

Stk. 2-6. ---

§ 8. ---

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 52,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 47,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der vil kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del at den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

2. I § 8, stk. 7, indsættes efter 1. pkt.:

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 42,00 kr. pr. GJ varme.«

§ 4

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 5. ---**

Stk. 2. Bortset fra elselskabers eget forbrug af elektricitet, der direkte er medgået til fremstilling og distribution af elektricitet, kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1.

§ 7. ---

Stk. 4. Afgiften tilbagebetales for

- 1) ---
- 2) ---
- 3) ---

*Lovforslaget***1. § 5, stk. 2, affattes således:**

»*Stk. 2.* Bortset fra elselskabers eget forbrug af elektricitet, der direkte kan henføres til fremstilling og distribution af elektricitet samt en andel af elselskabers eget forbrug af elektricitet anvendt til produktion af varme og elektricitet, der ikke kan henføres direkte til fremstilling og distribution af enten elektricitet eller varme, kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1. Ved beregningen af den andel af det eget forbrug af elektricitet, der ikke kan henføres direkte til fremstilling og distribution af enten elektricitet eller varme, anvendes den samme andel, som efter § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. eller § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas.«

2. I § 7, stk. 4, tilføjes efter nr. 3:

- 4) afgiftspligtige varer, som anvendes til eget forbrug af el, anvendt direkte til elfremstilling i elselskaber, jf. § 5, stk. 2.«

*Gældende formulering***§ 9. ---**

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes tilbagebetalingen med 7,5 kr. pr. GJ (gigajoule) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 7,5 pct. af det samlede vederlag for leverancen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for afgiftspligtige varer omfattet af § 7, stk. 3.

*Lovforslaget***3. I § 9, stk. 5 indsættes efter 1. pkt.:**

»For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. til 6,00 kr. pr. gigajoule varme.«

4. I bilaget til loven indsættes i nr. 11 som tredje pkt.: »Udover de i andet pkt. nævnte anvendelser, ydes der endvidere tilbagebetaling for elektricitet anvendt direkte til fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralskuld, samt de under litra b nævnte varer, for et forbrug på op til 150 kWh pr. t isoleringsmateriale.«

1) -10) ---

11) Der anvendes direkte ved fremstilling af

- a) slaggeuld, stenuld og lignende mineralskuld, ekspanderet vermiculit, ekspanderet ler, skumslagge og lignende ekspanderede mineralske stoffer, blandinger og varer af varmeisolerende, lydisolerende eller lydabsorberende mineralske stoffer henhørende under position 6806 i EU's kombinerede nomenklatur,
- b) glasfibre, herunder glasuld, henhørende under position 7019 i EU's kombinerede nomenklatur,
- c) spånplader, træfiberplader og krydsfiner m.v. henhørende under position 4410, 4411 og 4412 i EU's kombinerede nomenklatur og preskorkplader eller

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- d) plader eller blokke af ekspanderet polystyren.

Elektricitet anvendt ved fremstilling af de under litra a, b, c og d nævnte varer er dog også omfattet, i det omfang elektriciteten udelukkende anvendes til opvarmning og varmholdelse af disse produkter samt mellemprodukter hertil i fremstillingsprocessen eller anvendes til ventilation af lokaler, hvori disse processer foregår.

- 12) Der anvendes direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil.

- 13) Der anvendes direkte til opvarmning, indampning, tørring eller brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter, gips, moler, bentonit og andre lerarter, ferrosulfat, kobbersulfat og calciumoxid samt gødningsstoffer med et tørstofindhold på mindst 90 pct., heraf mindst 5 pct. fosfat efter tørring. Elektricitet anvendt direkte til fremstilling af calciumcarbonatprodukter dog alene i form af opvarmning og tørring samt til drift af særlige anlæg, hvorved der som led i forarbejdningsprocessen sker en koncentration af calciumcarbonatprodukterne samt afgiftspligtige varer bortset fra elektricitet til opvarmning af gipspladehærdelokaler, er dog også omfattet.

- 14) -19) - - -

- 20) Der anvendes direkte til frysning af vand til is henhørende under position 22.01 i EU's kombinerede nomenklatur. Det er en forudsætning, at mindst 75 pct. af den fremstillede is afsættes til uafhængige aftagere. Uafhængige aftagere er andre virksomheder end dem, som er forbundet med den pågældende virksomhed, ved at samme ejere direkte eller indirekte ejer 90 pct. eller mere af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over 90 pct. eller mere af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i personskattelovens § 19 a, stk. 3, anses for en og samme person.

- 21) -35) - - -

5. *Bilaget* til loven *nr. 12* affattes således: »Der anvendes direkte til keramisk brænding, forudgående tørring af varer bestemt hertil, samt til fremstilling af porebeton.«

6. I *bilaget* til loven *nr. 13* indsættes som 3. pkt.: »Desuden omfattes elektricitet anvendt direkte ved produktion af moler og bentonit for den del af forbruget, der ikke overstiger 60 kWh pr. ton færdigmateriale.«

7. I *bilaget* til loven ændres i *nr. 20* »personskattelovens § 19 a, stk. 3« til »aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 6 i lov nr. 1297 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der betales afgift af svovlindholdet i følgende varer, såfremt varen indeholder over 0,05 pct. svovl:

1) -13) - - -

14) Træ, træflis, skovflis, træpiller, halm, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.

1. § 1, nr. 14, affattes således:

»14) Halm, træpiller med svovlholdigt bindemiddel, affald og andre svovlholdige brændsler, der indfyres i produktionsanlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW.«.

§ 2. Afgiften udgør 20 kr. pr. kg svovl i de i § 1 nævnte varer.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Såfremt registrerede virksomheder, som anvender varer omfattet af § 1, nr. 14, med et afgiftspligtigt svovlindhold, ikke foretager måling af den samlede mængde svovl udledt til luften, opgøres afgiften ud fra virksomhedens forbrug af disse varer. Afgiften udgør:

1) Træpiller uden svovlholdigt bindemiddel	10 kr. pr. t
2) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t
3) Skovflis, træaffald og andet træ, jf. dog stk. 4,	11 kr. pr. t
4) Halm	20 kr. pr. t
5) Affald	9 kr. pr. t

2. § 2, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Afgiften udgør for:

1) Træpiller med svovlholdigt bindemiddel	40 kr. pr. t.
2) Halm	23 kr. pr. t.
3) Affald	9 kr. pr. t.«.

Stk. 4. Såfremt virksomheder, der anvender varer med et afgiftspligtigt svovlindhold nævnt i stk. 3, nr. 3, udtager prøver af vandindholdet i brændslet, reduceres afgiften forholdsmæssigt med vandindholdet i procent.

Stk. 5-7. - - -

3. § 2, stk. 4, ophæves. Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6.

*Gældende formulering***§ 6. ---***Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. For registrerede virksomheder, der betaler afgift efter bestemmelserne i § 2, stk. 3, opgøres den afgiftspligtige mængde af varer nævnt i § 1, nr. 14, som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden. Den afgiftspligtige mængde af varer omfattet af § 1, nr. 14, omregnes til GJ efter standarderne fastsat i § 2, stk. 4, sidste pkt. For øvrige varer, som anvendes af registrerede virksomheder, der betaler afgift efter § 2, stk. 3, opgøres den afgiftspligtige mængde efter bestemmelserne i stk. 1 og 2.

*Stk. 5-9. ---***§ 9. ---***Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften igennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer m.v., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:

- 1) 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
- 2) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.

*Stk. 7-10. ---**Lovforslaget***4. § 6, stk. 4** affattes således:

»*Stk. 4.* For registrerede virksomheder, der betaler afgift efter bestemmelserne i § 2, stk. 3, opgøres den afgiftspligtige mængde af varer nævnt i § 1, nr. 14, som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden.«

5. § 9, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* Virksomheder, der forbruger varer nævnt i § 1, nr. 5-7 og halm og træpiller med svovlholdigt bindemiddel, som nævnt i § 1, nr. 14, som begrænser udledningen af svovldioxid til luften gennem røgrensning, binding af svovl i andre materialer mv., og som ikke foretager måling af den bortrensede eller bundne mængde svovl, kan beregne godtgørelsen efter en standardsats. Standardsatsen udgør for:

- 1) Brændsel nævnt i § 1, nr. 5-7:
 - a) 20 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i riste anlæg eller »fluid bed«-anlæg,
 - b) 5 kr. pr. t indfyret brændsel, der anvendes i andre anlæg.
- 2) Brændsel nævnt i § 1, nr. 14, jf. dog stk. 7:
 - a) 8 kr. pr. t for træpiller med svovlholdigt bindemiddel,
 - b) 8 kr. pr. t for halm.«

*Gældende formulering***§ 33. ---***Stk. 2-6. ---**Lovforslaget***6. I § 33 indsættes efter stk. 6:**

»Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraftvarmeverker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5 – 7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgæede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5 – 7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, ned sættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.«.

§ 6

I lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 768 af 6. oktober 1997, som ændret ved lov nr. 377 af 2. juni 1999 og ved § 2 i lov nr. 1277 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Ved et fjernvarmenet forstås i denne lov et fysisk selvstændigt kollektivt varmeforsyningsnet.

Stk. 2. Værker omfattet af denne lov skal bestå af et eller flere anlæg, der forsyner ét fjernvarmenet.

Stk. 3. Ved et barmarksværk forstås i denne lov et anlæg til produktion af varme eller kraftvarme, hvor varmen alene leveres til godkendte anlæg til fremføring af varmt vand eller damp, såfremt anlægget er etableret samtidig med etableringen af produktionsanlægget.«

Gældende formulering

§ 2 a. Der ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh til elproducenter for den mængde elektricitet, der fremstilles ved naturgasbaseret decentral kraftvarmeproduktion, naturgasbaseret industriel kraftvarmeproduktion eller ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Tilskuddet til elproduktion som nævnt i stk. 1 udgør 10 øre pr. kWh for elektricitet, der fremstilles på kollektive varmeforsyningsanlæg, hvor der i forbindelse med værkets etablering også er etableret ny kollektiv varmeforsyning (barmarksprojekter).

Stk. 3. Tilskuddet til elproduktion som nævnt i stk. 1 udgør 10 øre pr. kWh for elektricitet, der fremstilles på decentrale kraftvarmewærker med en samlet kapacitet for elproduktion på 3 MW eller derunder, og som enten er idriftsat inden den 1. januar 1997, eller hvor der inden samme dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraftvarme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelsen af tilskuddet efter stk. 1-3.

*Lovforslaget***2. § 2 a** affattes således:

»§ 2 a. Der ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh til elproducenter for den mængde elektricitet, der fremstilles ved naturgasbaseret industriel kraftvarmeproduktion eller ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion.

Stk. 2. Ved udskiftning af eksisterende naturgas- eller affaldsbaserede industrielle kraftvarmeanlæg gives et tilskud på 2 øre pr. kWh.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 og 2 er betinget af, at produktionsudstyret ved idriftsættelsen er nyt.

Stk. 4. Tilskuddet til elproduktion som nævnt i stk. 1 udgør 10 øre pr. kWh for elektricitet, der fremstilles på decentrale affaldsbaserede kraftvarmewærker med en samlet kapacitet for elproduktion på 3 MW eller derunder, og som enten er idriftsat inden den 1. januar 1997, eller hvor der inden denne dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraftvarme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelse af tilskuddet efter stk. 1-3.«

3. Efter § 2 a indsættes:

»§ 2 b. Naturgasbaserede decentrale kraftvarmewærker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder får tilskud på 8 øre pr. kWh til elproduktionen. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det tilskudsberettigede brændsel på 8 mill. kWh, fordelt efter følgende maksimumssatser: 1. kvartal 3 mill. kWh, 2. kvartal 1,6 mill. kWh, 3. kvartal 1 mill. kWh og 4. kvartal 2,4 mill. kWh.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Decentrale kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktionen på 25 MW eller derunder, der forsynes med både biogas og naturgas, hvor der af det samlede brændselsforbrug regnet efter energiindhold for regnskabsåret 2000/2001 eller 2001 var mindst 10 procent naturgas, får tilskud på 8 øre pr. kWh. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det tilskudsberettigede brændsel på 8 mill. kWh fordelt efter de i stk. 1 angivne maksimumssatser.

Stk. 3. Naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder, der omlægger deres forsyning til at kunne anvende både biogas og naturgas eller kun biogas, får støtte efter de i stk. 1 angivne kriterier.

Stk. 4. Elektricitet, der er fremstillet på barmarksværker, er undtaget fra den årlige tilskudsgrænse i stk. 1.

Stk. 5. Tilskud efter stk. 1-4 gives kun til værker og barmarksværker, som er idriftsat inden den 1. juli 2002, eller hvor der inden samme dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraftvarme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelsen af tilskuddet efter stk. 1-5.«

Stk. 3. Hvis et industrielt kraftvarmeværk leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, ydes tilskud uden tidsbegrænsning for den del af værkets elproduktion, der er fremstillet i samproduktion med således leveret varme.

4. § 3 a, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* For et industrielt kraftvarmeværk, der leverer varme til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, ydes tilskuddet til den del af det industrielle kraftvarmeværks elproduktion, der kan henføres til varmeproduktion til det kollektive varmeforsyningsanlæg, efter samme kriterier som i § 2 b, stk. 1-5.«

Bilag til f. t. l. vedr. energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Gældende formulering

§ 3 b. Miljø- og energiministeren kan i særlige tilfælde yde et supplerende tilskud til naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker. Tilskuddet ydes med indtil 3 øre pr. kWh for elektricitet, som der er ydet tilskud til efter § 2 a, stk. 1. Det er en betingelse for ydelse af supplerende tilskud, at tilskuddet er nødvendigt for at fastholde en pris for levering af varme fra det pågældende værk, der ikke overstiger den pris, der ville være gældende ved gasfyrret fjernvarmeproduktion.

Lovforslaget

5. I § 3 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »som der er ydet tilskud til efter § 2 a, stk. 1.« til: »som er fremstillet ved naturgasbaseret decentral kraftvarmeproduktion.«

6. § 3 d. affattes således:

»§ 3 d. Tilskud til elproducenter ydes til den producerede mængde elektricitet målt ved det kollektive elforsyningsnet. Hvis elektriciteten ikke måles ved det kollektive elforsyningsnet, ydes tilskuddet til den producerede mængde elektricitet fratrukket dels et beregnet nettab fra produktionsstedet til det kollektive elforsyningsnet, og dels det nødvendige egetforbrug i forbindelse med elproduktionen. Registreringen foretages af netvirksomheden.

Stk. 2. Netvirksomhedernes udbetaling af tilskud efter stk. 1 foretages i overensstemmelse med § 4.«

7. I § 4 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren kan pålægge elproducenterne at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven nævnte opgaver.«

Til stk. 4 og 5

Sammenlægning og spaltning kan ske uden samtykke fra institutionernes kreditorer. Bestemmelsen fraviger således det almindelige formueretlige princip om, at debitorskifte kræver samtykke. For at sikre kreditorerne en betryggende sikkerhed for deres krav fastsætter ministeren regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse ved sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner. Sådanne regler er udstedt med hjemmel i erhvervsskolelovens § 3 a, stk. 5, i form af bekendtgørelse nr. 116 af 20. februar 2002 om sammenlægning og spaltning af visse uddannelsesinstitutioner, og principperne herfra vil finde anvendelse ved sammenlægning til institutioner efter dette forslag. Denne bekendtgørelse vil snarest muligt blive revideret blandt andet i lyset af erhvervsskolelovens og AMU-centerlovens ophævelse og denne lovs ikrafttræden.

Til § 5

Til stk. 2

Forslaget viderefører og præciserer bestemmelsen fra erhvervsskolelovens § 5, stk. 2, om bestyrelsens sammensætning og størrelse. Bestyrelsesmedlemmernes antal kan variere fra den ene institution til den anden afhængig af institutionens virkefelt. Arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter skal være ligeligt repræsenteret og have tilknytning til det geografiske område og det arbejdsmarked, som institutionen dækker, ligesom de så vidt muligt tilsammen skal dække institutionens virkefelt, dvs. de skal have forudsætning for at kunne fastlægge målsætning, strategi og konkrete politikker for institutionen på både kort og langt sigt.

Bestyrelsesrepræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere skal forstås i vid forstand og repræsentere organisationer, foreninger og virksomheder med de fornødne uddannelsesinteresser.

Bestyrelsesmedlemmerne skal så vidt muligt dække institutionens samlede virkefelt, jf. herved blandt andet den udbudsprofil inden for rammerne af forslagens § 1, som institutionen er godkendt til. Der antages dog at være en overgrænse for, hvor mange medlemmer en bestyrelse kan have for at kunne varetage sine opgaver effektivt, så det vil ikke være således, at hvert uddannelses- og aktivitetsområde kan forvente en særlig repræsentant. I vurderingen af muligheden for at skabe en funktionsdygtig bestyrelse må også inddrages det forhold, at institutionernes lærere, elever og teknisk-administrative personale har krav på repræsentation, jf. stk. 6 - uden stemmeret, men derimod med taleret.

Bestemmelsen i AMU-centerloven om, at også relevante lokale institutioner og interesseorganisationer kan opnå sådant tilforordnet medlemskab, videreføres ikke. Der er herved lagt vægt på, at bestyrelserne ikke bør være for store, og på at alle, der deltager i beslutningerne vedrørende institutionerne, bør være fuldt ansvarlige for disse.

Det vil være en betingelse, at vedtægten fastsætter, at formandens stemme er afgørende ved afstemninger med stemmelighed. Herudover kan det være hensigtsmæssigt med en bestemmelse i vedtægten om, at bestyrelsens medlemmer udpeges for en periode af fire år.

Nuværende AMU-centre kan i henhold til det gældende lovgrundlag ofte have større bestyrelser end erhvervsskolerne, nemlig med 12-16 medlemmer. Forslaget indeholder en forudsætning om, at disse institutioner inden for en overgangsperiode, jf. forslagens § 40, stk. 1, reviderer deres vedtægtsbestemmelser på blandt andet dette punkt, således at de lever op til de nye krav. Undervisningsministeren vil dog i særlige tilfælde inden for rammerne af § 5, stk. 2, kunne imødekomme særlige forhold i forbindelse med de enkelte institutioners tilpasning af bestyrelsessammensætningen og kunne fastsætte overgangsordninger. Tilsvarende vil der kunne tages konkrete hensyn i tilfælde af institutionssammenlægninger.

Bestyrelsen kan nedsætte særlige rådgivende udvalg bestående af også eksterne personer med særlig indsigt i institutionens aktivitet eller dele af denne. Dette kan specielt være relevant for institutioner, der er et resultat af sammenlægning af flere institutioner med forskellig uddannelsesprofil.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelserne er en videreførelse af de generelle habilitetskrav for bestyrelsesmedlemmer, som blev indført i blandt andet erhvervsskoleloven ved lov nr. 478 af 31. maj 2000, jf. for en nærmere beskrivelse heraf bemærkningerne til lovforslag nr. L 204 (Folketinget 1999-2000). Den mulighed, der hidtil har været for at være medlem af såvel en bestyrelse for en teknisk skole som en handelsskole, bortfalder med forslaget.

Den bemyndigelse, der videreføres med stk. 4, er ikke udnyttet.

Til stk. 5

Institutionerne er ikke en del af den offentlige forvaltning og er ikke omfattet af forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen gør særskilt undtagelse herfra, idet den - som det har

været tilfældet i erhvervsskoleloven – fastsætter, at visse af forvaltningslovens bestemmelser gælder.

Til stk. 6

Uddannelsesdeltagernes tilforordnede repræsentation i bestyrelsen er forbeholdt personer, der deltager i uddannelsesforløb af en varighed over seks måneder (herunder også deltagere i deltidsuddannelse og deltagere i eventuel praktik) og dermed opnår en vis tilknytning til institutionen. Deltagere i blandt andet AMU vil således normalt ikke opnå repræsentation.

I stk. 8 er der givet adgang til at fravige bestemmelsen.

Til stk. 8

For så vidt angår spørgsmålet om bestyrelsens størrelse henvises til bemærkningerne til stk. 2, sidste afsnit.

Både erhvervsskoleloven og AMU-centerloven indeholder bestemmelser om adgang til at fravige bestemmelsen om bestyrelsessammensætningen, og med forslaget videreføres denne adgang også for institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Adgangen har været anvendt i forhold til bestyrelsen for Træningsskolen for unge (TAMU) og vil fortsat kunne finde anvendelse herpå under hensyn til denne institutions særlige opgaver. Adgangen har endvidere været anvendt i forhold til landbrugsskoler.

En enkelt erhvervsskole er fortsat omfattet af bestemmelsen i erhvervsskolelovens § 30, stk. 3, hvorefter bestyrelsen for handelsskoler, hvis vedtægter er godkendt før 1. juli 1988, kan beslutte, at reglerne i vedtægterne om bestyrelsens sammensætning fortsat skal have virkning. Denne institution vil fortsat kunne bevare den hidtidige bestyrelsessammensætning med hjemmel i det foreslåede stk. 8.

Bestemmelsens anvendelsesområde forventes ikke i øvrigt udvidet.

Til § 6

Regler i medfør af blandt andet en tilsvarende myndiggørelse i erhvervsskoleloven er udstedt ved bekendtgørelse nr. 420 af 23. maj 2001 om særskilt vederlæggelse af bestyrelsesmedlemmer ved visse uddannelsesinstitutioner under Undervisningsministeriet.

Til § 7

Til stk. 1

Bestyrelserne vil som hidtil have til opgave at varetage institutionens overordnede ledelse. Bestyrelsen

har ansvaret for, at institutionen drives forretningsmæssigt forsvarligt både fagligt og økonomisk. Bestyrelsen skal arbejde såvel overordnet som fremadrettet og har et ansvar for, at der fastlægges målsætning, strategi og konkrete politikker både på kort og på langt sigt, som sikrer regional faglig og økonomisk bæredygtighed. Bestyrelsen fastsætter en forretningsorden for sit virke.

Forretningsordenen skal indeholde bestemmelser, som sikrer, at det enkelte bestyrelsesmedlem er opmærksom på sine pligter med hensyn til de forhold, som er angivet i de pågældende bestemmelser. Der kan blandt andet være tale om bestemmelser, der indskræper, at bestyrelsen har en aktiv handlepligt.

Undervisningsministeriet vil i standardvedtægten for institutioner for erhvervsrettet uddannelse kunne fastsætte bestemmelser om minimumskrav til indholdet af forretningsordenen med udgangspunkt i bestemmelsen i aktieselskabslovens § 56, herunder om en række forhold, som bestyrelsesmedlemmerne som minimum skal have den nødvendige indsigt i. Bestemmelserne kan tilpasses i forhold til institutionernes størrelse og dækningsområde. Der kan som udgangspunkt blive tale om, at forretningsordenen skal:

- Fastlægge retningslinier for arbejdsdelingen mellem bestyrelsen og institutionens leder.
- Fastlægge, hvordan bestyrelsen fører tilsyn med institutionens leder.
- Pålægge bestyrelsen at tage stilling til institutionens organisation såsom regnskabsfunktion, intern kontrol, edb-organisation og budgettering.
- Pålægge bestyrelsen at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af dens opgaver.
- Pålægge bestyrelsen at følge op på planer, budgetter og lignende samt tage stilling til rapporter om institutionens likviditet, aktivitetsudvikling, finansieringsforhold, pengestrømme m.v.
- Pålægge bestyrelsen at tage stilling til indholdet af revisionsprotokollen forud for dennes underskrivelse.
- Pålægge bestyrelsen at gennemgå institutionens perioderegnskaber og lignende i løbet af hvert regnskabsår og herunder vurdere budgettet og afvigelser herfra.
- Pålægge bestyrelsen at sikre tilstedeværelsen af det nødvendige grundlag for revision, herunder tage stilling til, om der er behov for intern revision.

Bestyrelsens pligter i øvrigt må stadig fastlægges ud fra lovgivningen samt de konkrete forhold i de enkelte institutioner.